

Väljaandja: Riigikogu
Akti liik: seadus
Teksti liik: algtekst
Jõustumise kp: 13.01.2018
Avaldamismärge: RT I, 07.12.2017, 1

Välja kuulutanud
Vabariigi President
27.11.2017 otsus nr 179

Makseasutuste ja e-raha asutuste seaduse muutmise ja sellega seonduvalt teiste seaduste muutmise seadus

Vastu võetud 15.11.2017

§ 1. Makseasutuste ja e-raha asutuste seaduse muutmise

Makseasutuste ja e-raha asutuste seaduses tehakse järgmised muudatused:

1) paragrahvi 3 lõige 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(1) Makseteenused käesoleva seaduse tähenduses on isiku poolt majandus- või kutsetegevuses pakutavad järgmised teenused:

- 1) teenused, mis võimaldavad teha sularaha sissemakseid maksekontole ja kõiki maksekonto pidamiseks vajalikke toiminguid;
- 2) teenused, mis võimaldavad sularaha väljavõtmist maksekontolt ja teha kõiki maksekonto pidamiseks vajalikke toiminguid;
- 3) maksetehingu täitmine, sealhulgas rahaliste vahendite ülekandmine makseteenuse pakkuja juures avatud maksekontole;
- 4) maksetehingu täitmine, kui rahalised vahendid on makseteenuse pakkuja kliendile antud laenuna;
- 5) võlaõigusseaduse § 709 lõikes 8 nimetatud makseinstrumentide väljastamine ja maksetehingute vastuvõtmine;
- 6) rahasiire;
- 7) makse algatamise teenus;
- 8) kontoteabe teenus.”;

2) paragrahvi 3 lõike 2 sissejuhatavas lauseosas asendatakse tekstiosa „lõike 1 punktides 3, 4 ja 7” tekstiosaga „lõike 1 punktides 3 ja 4”;

3) paragrahvi 3 lõike 2 punktid 2 ja 3 muudetakse ning sõnastatakse järgmiselt:

„2) maksetehingu täitmine makseinstrumendi abil;

3) krediidikorralduste täitmine, mille eesmärk on krediteerida saaja maksekontot maksetehingu või järjestikuste maksetehingutega maksja maksekontolt viimase antud juhise alusel, sealhulgas maksja poolt oma makseteenuse pakkujale antud juhise alusel regulaarselt või eelnevalt määratud kuupäevadel püsikorralduse täitmine.”;

4) paragrahvi 3 täiendatakse lõikega 2¹ järgmises sõnastuses:

„(2¹) Käesoleva paragrahvi lõike 1 punktis 5 nimetatud makseteenus on vähemalt üks järgmistest teenustest:

- 1) saajaga maksetehingute vastuvõtmiseks ja töötlemiseks lepingu sõlminud makseteenuse pakkuja teenus, mille tulemusena kantakse rahalised vahendid üle saajale;
- 2) makseteenus, mida osutab makseteenuse pakkuja, kellel on sõlmitud leping, et anda maksjale makseinstrument tema maksetehingute algatamiseks ja töötlemiseks.”;

5) paragrahvi 3 täiendatakse lõigetega 3¹ ja 3² järgmises sõnastuses:

„(3¹) Käesoleva paragrahvi lõike 1 punktis 7 nimetatud makse algatamise teenus on kliendi taotlusel maksetehingu algatamine maksekontol, mis ei ole avatud makse algatamise teenuse pakkuja, vaid mõne teise makseteenuse pakkuja juures. Seoses makse algatamise teenuse osutamisega ei hoiata makseteenuse pakkuja ühelgi ajahetkel maksja rahalisi vahendeid.

(3²) Käesoleva paragrahvi lõike 1 punktis 8 nimetatud kontoteabe teenus on koondteabe esitamine ühe või mitme maksekonto kohta, mis ei ole avatud kontoteabe teenuse pakkuja, vaid mõne teise makseteenuse pakkuja juures.”;

6)paragrahvi 3 lõike 6 punkt 3 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„3) krediitiasutused ja nende filiaalid Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 575/2013 krediitiasutuste ja investimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta (ELT L 176, 27.06.2013, lk 1–337) artikli 4 lõike 1 punktide 1 ja 17 tähenduses;”;

7)paragrahvi 3 lõike 6 punkt 7 tunnistatakse kehtetuks;

8)paragrahvi 4 lõike 1 punkt 2 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„2) maksetehingud maksjalt saajale, mis tehakse majandusagendi vahendusel, kellel on lepinguga antud õigus kas üksnes maksja või üksnes saaja nimel pidada läbirääkimisi kauba või teenuse müügi või ostu üle või tema nimel sõlmida müügi- või ostulepinguid;”;

9)paragrahvi 4 lõike 1 punktis 6 asendatakse sõna „vahetusteenus” sõnaga „valuutavahetusteenus”;

10)paragrahvi 4 lõike 1 punktid 10 ja 11 muudetakse ning sõnastatakse järgmiselt:

„10) teenused, mis põhinevad üksnes piiratud viisil kasutataval makseinstrumendil ja mille puhul on täidetud vähemalt üks käesoleva paragrahvi lõikes 3 sätestatud tingimus;

11) elektroonilise side teenuse kasutaja maksetehingud, mida elektroonilise side ettevõtja täidab lisaks elektroonilise side teenuste osutamisele, ja mis vastavad käesoleva paragrahvi lõikes 4 sätestatud tingimustele;”;

11)paragrahvi 4 täiendatakse lõigetega 3–5 järgmises sõnastuses:

„(3) Makseteenusena ei käsitata käesoleva paragrahvi lõike 1 punktis 10 nimetatud teenust, mis põhineb makseinstrumendil:

1) mille valdajal on võimalik omandada kaupu või kasutada teenuseid ainult makseinstrumendi väljastaja ruumides või vahetult väljastajaga sõlmitud lepingu alusel kaupu müüvate või teenuseid osutavate isikute piiratud võrgustikus;

2) mida saab kasutada üksnes väga piiratud valiku kaupade või teenuste omandamiseks;

3) mis kehtib vaid Eestis ja mis antakse ettevõtja või riigi- või kohaliku omavalitsuse asutuse taotluse korral ning mida reguleerib riik või kohalik omavalitsus sotsiaalsetel või maksustamisega seotud eesmärkidel, et omandada konkreetseid kaupu või saada teenuseid tarnijatelt, kes on sõlminud väljaandjaga kaupade müügi või teenuste osutamise lepingu.

(4) Makseteenusena ei käsitata käesoleva paragrahvi lõike 1 punktis 11 nimetatud maksetehingute täitmist, kui ükski maksetehing ei ole suurem kui 50 eurot ja maksetehingute kogusumma ei ületa kasutaja kohta 300 eurot kuus või 300 eurot kalendrikuus elektroonilise side ettevõtja juures asuva konto eelrahastamise korral ning kui maksetehingud vastavad ühele järgmistest tingimustest:

1) tehing tehakse kasutaja või teenuse tellija jaoks digitaalse infosisu ja häälepõhiste teenuste ostmiseks, olenemata digitaalse infosisu ostmiseks või tarbimiseks kasutatavast seadmest, ja tehingu summa lisatakse elektroonilise side teenustega seonduvale arvele;

2) tehing täidetakse elektroonilise seadme abil ja tehingu summa lisatakse elektroonilise side teenustega seonduvale arvele heategevuse raames, piletite ostmiseks või parkimistasu maksmiseks.

(5) Käesoleva paragrahvi lõike 4 punktis 1 nimetatud digitaalne infosisu hõlmab kaupu või teenuseid, mida pakutakse või mis on toodetud ja tarnitud digitaalsel kujul ja mille kasutamine või tarbimine on võimalik vaid tehnilise seadmega, ega hõlma mingil viisil füüsiliste kaupade ja teenuste kasutamist või tarbimist.”;

12)seadust täiendatakse §-ga 4¹ järgmises sõnastuses:

„§ 4¹. Makseteenuste hulgast välistatud teenuseid osutava isiku teabe esitamise kohustus

(1) Isik, kes pakub käesoleva seaduse § 4 lõike 1 punktis 10 nimetatud ja lõike 3 punktis 1 või 2 sätestatud tingimustele vastavat teenust, teavitab Finantsinspektsiooni, kui tema 12 järjestikuse kuu jooksul tehtud maksetehingute kogusumma ületab ühte miljonit eurot. Teates kirjeldatakse teenust, mille raames maksetehinguid tehakse, ning täpsustatakse, millisele käesoleva seaduse § 4 lõikes 3 sätestatud tingimusele teenus vastab.

(2) Kui Finantsinspektsiooni hinnangul puudub alus käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud teates kirjeldatud maksetehinguid ja teenuseid käesoleva seaduse kohaldamisalast välistada, koostab ta sellekohase põhjendatud arvamuse. Arvamus edastatakse teate esitanud isikule viivitamata. Käesolevas lõikes sätestatu ei vabasta teate esitanud isikut kohustusest hinnata oma tegevuse vastavust õigusaktidele, sealhulgas käesoleva seaduse § 14 lõikes 1 sätestatud kohustusest.

28.07.2023

Veaparandus. Parandatud ilme ebatäpsus sõnas "käesoleva" Riigi Teataja seaduse § 10 lg 3 alusel.

(3) Elektroonilise side ettevõtja, kes täidab käesoleva seaduse § 4 lõike 1 punktis 11 nimetatud maksetehinguid, teavitab sellest Finantsinspeksiooni ning esitab Finantsinspeksioonile igal aastal kahe nädala jooksul majandusaasta aruande kinnitamisest vandeaudiitori eriotstarbelise aruande, mis kinnitab käesoleva seaduse § 4 lõikes 4 sätestatud piirmäärade järgimist.

(4) Finantsinspeksioonil on õigus saada käesoleva paragrahvi lõigetes 1 ja 3 nimetatud isikute juhtidelt, auditoritelt, nende esindajatelt ja vajaduse korral kolmandatelt isikutelt tasuta teavet, dokumente ning suulisi või kirjalikke selgitusi käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud arvamuse andmisel tähtsust omavate asjaolude kohta ja talle esitatud teabe kontrollimiseks.”;

13) paragrahvi 5 lõike 1 teises lauses asendatakse tekstiosa „§ 3 lõikes 1, välja arvatud punktis 6,” tekstiosaga „§ 3 lõike 1 punktides 1–5”;

14) paragrahvi 5 lõike 3 teises lauses asendatakse sõna „raha” sõnadega „rahalisi vahendeid”;

15) paragrahvi 5 lõike 4 sissejuhatav lauseosa muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„Makseasutus võib anda laenu üksnes seoses käesoleva seaduse § 3 lõike 1 punktides 4 ja 5 nimetatud makseteenuste osutamise ja juhul, kui täidetud on järgmised tingimused.”;

16) paragrahvi 5 lõike 7 esimeses lauses asendatakse sõna „osutaja” sõnaga „pakkuja”;

17) paragrahvi 6 lõige 5 ja lõike 7 punkt 2 tunnistatakse kehtetuks;

18) paragrahvi 9 lõike 4 punktis 1 asendatakse tekstiosa „aktsia- või osakapitalist” tekstiosaga „aktsia-, osa- või algkapitalist”;

19) paragrahvid 11 ja 12 muudetakse ning sõnastatakse järgmiselt:

„§ 11. Seaduse kohaldamisel makseteenuste pakkujatele tehtavad erandid

(1) Makseasutusele, kes osutab üksnes käesoleva seaduse § 3 lõike 1 punktis 6 nimetatud teenust, ei kohaldata Finantsinspeksiooni otsuse alusel käesoleva seaduse peatükkides 3, 4, 6 ja 8 sätestatud, kui tema eelneva 12 kalendrikuu jooksul tehtud maksetehingute keskmine kogusumma ei ületa ühte miljonit eurot kuus.

(2) Makseasutusele, kes osutab mõnda käesoleva seaduse § 3 lõike 1 punktides 1–5 nimetatud makseteenust, ei kohaldata Finantsinspeksiooni otsuse alusel käesoleva seaduse peatükkides 3, 4, 6 ja 8 sätestatud, kui on täidetud kõik järgmised tingimused:

1) vähem kui pool majandusaasta tuludest saadakse maksetehingute tegemisest;

2) eelneva 12 kalendrikuu jooksul tehtud maksetehingute keskmine kogusumma ei ületa kolme miljonit eurot kuus;

3) makseasutus ei osuta käesoleva seaduse § 3 lõike 1 punktides 6–8 nimetatud makseteenuseid.

(3) Makseasutusele, kes osutab üksnes käesoleva seaduse § 3 lõike 1 punktis 8 nimetatud makseteenust, ei kohaldata Finantsinspeksiooni otsuse alusel käesoleva seaduse peatükkides 4, 6, 8 ja 9 sätestatud.

(4) Finantsinspeksioon otsustab käesoleva paragrahvi lõigetes 1–3 nimetatud erandi kohaldamise tegevusloa andmise otsuses.

(5) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 ning lõike 2 punktides 1 ja 2 nimetatud maksetehingute hulka arvestatakse ka makseasutuse agentide tehtud maksetehingud. Nimetatud sätetes kindlaks määratud piirmäärade järgimist hinnatakse tegevusloa taotlemisel äriplaani põhjal.

(6) Makseasutus, kellele kohaldatakse käesoleva paragrahvi lõikes 1 või 2 sätestatud erandit, ei või vastavalt käesoleva seaduse 3. peatükis sätestatule asutada teises lepinguriigis filiaali ega osutada piiriüleseid teenuseid.

§ 12. Seaduse kohaldamisel e-raha teenuste osutajatele tehtavad erandid

(1) E-raha asutusele, kelle väljastatav e-raha vastab võlaõigusseaduse § 733¹² lõikes 1 sätestatud väikemaksevahendi määratlusele, ei kohaldata Finantsinspeksiooni otsuse alusel käesoleva seaduse peatükkides 3, 4, 6 ja 8 sätestatud, kui tema keskmine väljastatud e-raha maht ei ole suurem kui 500 000 eurot arvestatuna käesoleva paragrahvi lõike 2 kohaselt. Finantsinspeksioon otsustab käesolevas lõikes nimetatud erandi kohaldamise tegevusloa andmise otsuses.

(2) Keskmise väljastatud e-raha mahuna käsitatakse käesoleva seaduse tähenduses väljastatud e-rahaga seotud rahaliste kohustuste keskmist üldsummat iga kalendripäeva lõpus eelneva kuue kalendrikuu jooksul. Keskmist väljastatud e-raha mahtu arvestatakse iga kalendrikuu esimesel kalendripäeval ja seda kohaldatakse kõnealusel kalendrikuul.

(3) E-raha asutus, kellele kohaldatakse käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud erandit, ei või vastavalt käesoleva seaduse 3. peatükis sätestatudle asutada lepinguriigis filiaali, osutada piirüleseid teenuseid ega levitada teises lepinguriigis e-raha edasimüüja kaudu.

(4) E-raha asutus, kellele kohaldatakse käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud erandit, võib pakkuda makseteenuseid, kui ta täidab käesoleva seaduse § 11 lõikes 1 või 2 sätestatud tingimusi.”;

20)paragrahv 13 tunnistatakse kehtetuks;

21)paragrahvi 14 lõige 2 tunnistatakse kehtetuks;

22)paragrahvi 14 täiendatakse lõigetega 3¹–3³järgmises sõnastuses:

„(3¹) Käesoleva seaduse § 11 lõigetes 1–3 ja § 12 lõikes 1 nimetatud erandi (edaspidi *erand*) kohaldamist taotletakse tegevusloa taotluses.

(3²) Kui erandi kohaldamise aluseks olnud tingimused ei ole enam täidetud, peab makseasutus või e-raha asutus sellest viivitamata teavitama Finantsinspeksiooni. Makseasutus ja e- raha asutus peavad 30 päeva jooksul teate esitamisest arvates:

- 1) taotlema tegevusloa andmise otsuse muutmist ja erandi kohaldamise lõpetamist või
- 2) taotlema tegevusloa kehtetuks tunnistamist ning lõpetama makseteenuste ja e-raha teenuste osutamise.

(3³) Käesoleva paragrahvi lõike 3²punktis 1 nimetatud taotlusele ja selle lahendamisele kohaldatakse käesoleva seaduse §-des 15–19 ja 23 tegevusloa kohta sätestatud. Kui makseasutus või e-raha asutus kinnitab erandi kohaldamise lõpetamise taotluses, et vastavalt käesoleva seaduse § 15 lõikele 1³või 1⁴esitatud dokumendid ja andmed on endiselt õiged, täielikud ja mitteamalised, tuleb need esitada uuesti üksnes Finantsinspeksiooni nõudmisel.”;

23)paragrahvi 14 lõikes 5 asendatakse tekstiosa „punktides 2–7” tekstiosaga „punktides 2–6”;

24)paragrahvi 14 lõikes 6 asendatakse tekstiosa „punktides 2–5” tekstiosaga „punktides 3–5”;

25)paragrahvi 14 lõige 7 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(7) Makseasutuse või e-raha asutuse taotluse alusel väljastab Finantsinspeksioon tegevusloa andmisega tunnuskoodi kasutamise õiguse ja tunnuskoodi, mis on unikaalne kahenumbriline tunnus rahvusvahelises maksekonto numbris ning mis võimaldab maksejuhise täitmisel ja selle automaatsel töötlemisel makseasutuse või e-raha asutuse identifitseerida.”;

26)paragrahvi 15 lõike 1 punkt 3 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„3) aktsia- või osakapitali sissemaksmist või algkapitali olemasolu tõendav dokument”;

27)paragrahvi 15 lõike 1 punkt 9 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„9) andmed kavandatavate teenuste osutamiseks vajalike infotehnoloogiliste ja muude vahendite ning süsteemide kohta”;

28)paragrahvi 15 lõike 1 punkt 12 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„12) taotleja aktsionäride või liikmete nimekiri, milles on näidatud neist igähe nimi, olemasolu korral registrikood või isikukood või selle puudumise korral sünniaeg ning andmed iga aktsionäri või liikme poolt omandatavate või talle kuuluvate aktsiate või osade ja häälte arvu kohta”;

29)paragrahvi 15 lõike 1 punkt 18 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„18) kui taotleja soovib tegeleda maksesüsteemi haldamisega, Eesti Panga hinnang selle maksesüsteemi toimimise tehniliste, majanduslike ja juriidiliste põhimõtete ning maksesüsteemi tööd korraldavate reeglite kavandi kohta”;

30)paragrahvi 15 lõiget 1 täiendatakse punktiga 19 järgmises sõnastuses:

„19) turvapoliitika kirjeldus.”;

31)paragrahvi 15 täiendatakse lõigetega 1¹–1⁴järgmises sõnastuses:

„(1¹) Käesoleva paragrahvi lõike 1 punktis 19 nimetatud turvapoliitika kirjeldus sisaldab:

- 1) põhjalikku osutatavate makseteenustega seotud riskide hinnangut ning nende turvalisuskontrolli ja riskide maandamise meetmete kirjeldust, mis on võetud tarvitusele klientidele piisava kaitse pakkumiseks väljaselgitatud ohtude, sealhulgas pettuse ning tundlike ja isikuandmete ebaseadusliku kasutamise eest;

2) selgitust, kuidas turvalisuskontrolli ja riskide maandamise meetmetega, sealhulgas käesoleva seaduse § 63⁵ lõikes 1 nimetatud turvameetmetega, tagatakse andmekaitse ja tehnilise turvalisuse kõrge tase, muu hulgas infosüsteemide jaoks, mida kasutavad taotleja või kolmandad isikud, kellele antakse edasi makseteenuse osutamisega seotud tegevusi või tööülesandeid.

(1²) Taotleja, kes taotleb tegevusluba käesoleva seaduse § 3 lõike 1 punktis 7 või 8 nimetatud makseteenuse osutamiseks, esitab koos taotlusega käesoleva seaduse §-s 63⁷ nimetatud vastutuskindlustuse või muu võrreldava tagatise olemasolu tõendava dokumendi. Käesoleva paragrahvi lõike 1 punktis 7 sätestatud ei kohaldata taotleja suhtes, kes taotleb tegevusluba üksnes käesoleva seaduse § 3 lõike 1 punktis 7 nimetatud teenuse osutamiseks.

(1³) Taotleja, kes taotleb käesoleva seaduse § 11 lõikes 1 või 2 või § 12 lõikes 1 sätestatud erandi kohaldamist, esitab Finantsinspeksioonile üksnes käesoleva paragrahvi lõike 1 punktides 1–5, 7, 8, 10, 11, 14, 16 ja 19 ning lõikes 3 nimetatud andmed ja dokumendid.

(1⁴) Taotleja, kes taotleb käesoleva seaduse § 11 lõikes 3 sätestatud erandi kohaldamist, esitab Finantsinspeksioonile üksnes käesoleva paragrahvi lõike 1 punktides 1–5, 8, 14, 16 ja 19 ning lõikes 1² nimetatud andmed ja dokumendid, samuti käesoleva paragrahvi lõikes 3 nimetatud meetmete kirjelduse sise-eeskirja ja raamatupidamise sise-eeskirja kohta.”;

32) paragrahvi 15 lõikes 2 asendatakse tekstiosa „lõikes 1” tekstiosaga „lõigetes 1²–1⁴”;

33) paragrahvi 15 lõikes 3 asendatakse tekstiosa „punktides 7, 8 ja 10” tekstiosaga „punktides 7, 8, 10 ja 11”;

34) paragrahvi 15 täiendatakse lõikega 4 järgmises sõnastuses:

„(4) Valdkonna eest vastutav minister võib määrusega kehtestada käesoleva paragrahvi lõigetes 1–1⁴ nimetatud andmetele ja dokumentidele esitatavad täpsemad nõuded.”;

35) paragrahvi 16 lõiget 1 täiendatakse punktiga 10 järgmises sõnastuses:

„10) muud tähtsust omavad asjaolud.”;

36) paragrahvi 16 lõige 3 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(3) Finantsinspeksioonil on õigus nõuda äriplaani täiendamist, kui tema hinnangul:

1) ei ole äriplaanis esitatud finantsnäitajad ja muud andmed usaldusväärsed ning omavahendite minimaalsuurus, mis on arvatud äriplaanis planeeritud kohustusi arvestades, ei vasta makseasutusele või e-raha asutusele õigusaktidega kehtestatud nõuetele;

2) ei ole äriplaani põhjal võimalik veenduda taotleja suutlikkuses rakendada usaldusväärseks tegutsemiseks kohaseid ja proportsionaalseid süsteeme, vahendeid ning protseduure.”;

37) paragrahvi 18 lõike 4 sissejuhatav lauseosa muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„Kui esitatud dokumentidest ja andmetest nähtub, et makseteenustega mitteseotud teenuste osutamine takistab makseasutuse või e-raha asutuse üle vajalikul tasemel järelevalve teostamist või taotleja äriplaanis kavandatud teenustega seotud riskid ei ole piisavalt kaetud, sealhulgas tema organisatsiooniline ülesehitus ja juhtimisstruktuur ei ole piisavad makseasutuse või e-raha asutuse järjepidevaks tegevuseks ning tema siseprotseduurid ja -kontroll ei taga piisavat riskide juhtimist, võib Finantsinspeksioon taotleja klientide huvide kaitseks lisaks käesoleva paragrahvi lõikes 3 sätestatud tegevusloa andmisel ette näha taotlejale kõrvaltingimusi, millega.”;

38) paragrahvi 18 lõiget 5 täiendatakse punktiga 2¹ järgmises sõnastuses:

„2¹) erandi kohaldamine, kui vastav taotlus rahuldatakse.”;

39) paragrahvi 19 lõike 1 punktis 5 asendatakse sõnad „audiitor või aktsionärid” sõnadega „audiitor, aktsionärid, osanikud või liikmed”;

40) paragrahvi 19 täiendatakse lõikega 3 järgmises sõnastuses:

„(3) Kui taotleja on esitanud taotluse kohaldada käesoleva seaduse § 11 lõikes 1 või 2 või § 12 lõikes 1 nimetatud erandit, on Finantsinspeksioonil lisaks käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud juhtudele õigus keelduda taotlejale tegevusloa andmisest, kui erandi kohaldamisega kaasneb klientide huvide, raharingluse, rahaturu toimimise või maksesüsteemi stabiilsuse või usaldusväärseuse kahjustamise oluline risk.”;

41)paragrahv 20 tunnistatakse kehtetuks;

42)paragrahvi 22 lõiget 2 täiendatakse punktidega 3¹ ja 3² järgmises sõnastuses:

„3¹) makseasutus või e-raha asutus ei täida käesoleva seaduse § 14 lõikes 3² sätestatud kohustusi;
3²) keeldutakse käesoleva seaduse § 14 lõike 3² punktis 1 nimetatud taotluse alusel tegevusloa andmise otsuse muutmisest ja erandi kohaldamise lõpetamisest;”;

43)paragrahvi 22 lõike 2 punkt 9 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„9) makseasutus või e-raha asutus ei ole võimeline täitma endale võetud kohustusi või tema tegevus kahjustab muul põhjusel klientide huve, raharinglust, rahaturu toimimist või maksesüsteemi stabiilsust või usaldusväarsust oluliselt;”;

44)paragrahvi 22 lõiget 2 täiendatakse punktiga 10¹ järgmises sõnastuses:

„10¹) makseasutusel, kes osutab käesoleva seaduse § 3 lõike 1 punktis 7 või 8 nimetatud makseteenust, ei ole käesoleva seaduse §-le 63⁷ vastavat vastutuskindlustust või garantiilepingut;”;

45)paragrahvi 24 lõikes 1 asendatakse tekstiosa „§ 6 lõike 3 punktis 1” tekstiosaga „§ 6 lõikes 4”;

46)paragrahvi 24 lõikes 2 asendatakse tekstiosa „§-des 29 ja 30” tekstiosaga „§-s 29”;

47)paragrahvi 24 lõikes 3 asendatakse tekstiosa „§-des 25–28 ning § 30 lõigetes 1, 2, 4 ja 6–9” tekstiosaga „§-des 25–28, § 29 lõigetes 1, 2, 8 ja 10 ning § 92 lõigetes 1¹ ja 1²”;

48)paragrahv 29 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„§ 29. Teises lepinguriigis filiaali asutamine ja piiriülene teenuste osutamine

(1) Kui makseasutus või e-raha asutus soovib asutada teises lepinguriigis filiaali või osutada teises lepinguriigis piiriüleltsel teenust, esitab ta Finantsinspeksioonile avalduse ning järgmised andmed ja dokumendid:

- 1) selle lepinguriigi nimi, kus kavatakse filiaal asutada või teenust osutada (edaspidi *sihtriik*);
- 2) tegevuskava, mis sisaldab andmeid kõigi sihtriigis osutatavate teenuste kohta, ja käesoleva seaduse § 62 lõikes 1 nimetatud teavitus, kui seoses filiaali asutamise või teenuste piiriülese osutamisega antakse sihtriigis tegevusi või tööülesandeid edasi kolmandale isikule;
- 3) agentide kasutamise korral käesoleva seaduse § 59 lõikes 2 nimetatud andmed;
- 4) filiaali asutamise korral filiaali asukoha aadress sihtriigis, organisatsioonilise struktuuri kirjeldus ning juhtimise eest vastutavate isikute nimed ja isikukoodid või nende puudumise korral sünniajad ja elukohad;
- 5) filiaali asutamise korral käesoleva seaduse §-s 16 sätestatud nõuetele vastav äriplaan filiaalina lepinguriigis tegutsemise kohta, käesoleva seaduse §-le 50, välja arvatud lõike 3 punktid 9–13, vastavad filiaali sise-eeskirjad ning filiaalis rakendatav raamatupidamise sise-eeskiri.

(2) Käesoleva paragrahvi lõigetes 1, 10 ja 11 nimetatud andmed ning dokumendid esitatakse eesti keeles. Finantsinspeksiooni nõudmisel esitatakse andmed ja dokumendid koos vandetõlgi tehtud või notari kinnitatud tõlkega selle lepinguriigi ametlikku keelde või ühte ametlikest keeltest, kus makseasutus või e-raha asutus soovib filiaali asutada.

(3) Finantsinspeksioon on kohustatud ühe kuu jooksul kõigi nõutud andmete ja dokumentide saamisest arvates:

- 1) edastama käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud andmed ja dokumendid sihtriigi finantsjärelevalve asutusele Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2015/2366/EL makseteenuste kohta siseturul, direktiivide 2002/65/EÜ, 2009/110/EÜ ning 2013/36/EL ja määruse (EL) nr 1093/2010 muutmise ning direktiivi 2007/64/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 337, 23.12.2015, lk 35–127) artikli 28 lõikes 5 nimetatud Euroopa Komisjoni rakendusmääruses sätestatud korras või
- 2) tegema otsuse andmete ja dokumentide edastamisest keeldumise kohta.

(4) Andmete ja dokumentide edastamise või sellest keeldumise otsuse teeb Finantsinspeksioon viivitamata makseasutusele või e-raha asutusele teatavaks.

(5) Finantsinspeksioon võib teha otsuse käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud andmete ja dokumentide edastamisest keeldumise kohta, kui tema hinnangul esineb vähemalt üks järgmistest asjaoludest:

- 1) makseasutuse või e-raha asutuse finantsseisund, organisatsiooniline ülesehitus või muud võimalused ei ole piisavad tegevuskavas nimetatud teenuste osutamiseks sihtriigis;
- 2) filiaali asutamine või makseasutuse või e-raha asutuse esitatud tegevuskava rakendamine võib kahjustada tema klientide huve, tema finantsseisundit või tegevuse usaldusväarsust;
- 3) edastamiseks esitatud andmed või dokumendid on ebaõiged või eksitavad või ei vasta käesolevas seaduses sätestatud nõuetele;
- 4) filiaali asutamine, agendi kasutamine või makseasutuse või e-raha asutuse esitatud tegevuskava rakendamine võib olla seotud rahapesu või terrorismi rahastamisega või selle katsega või suurendab selliseid riske.

(6) Pärast sihtriigi finantsjärelevalve asutuse hinnangu saamist makseasutuse või e-raha asutuse käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud dokumentide ja andmete kohta ning hiljemalt kolm kuud pärast nende dokumentide ja andmete saamist Finantsinspeksioon:

1) kannab filiaali või agendi käesoleva seaduse §-s 105 nimetatud nimekirja või kiidab heaks sihtriigis muul viisil teenuste osutamise;

2) teeb otsuse, millega keeldub käesoleva lõike punktis 1 nimetatud toimingute tegemisest või heakskiidu andmisest, kui sihtriigi finantsjärelevalve asutuse hinnang viitab mõne käesoleva paragrahvi lõikes 5 nimetatud asjaolu esinemisele.

(7) Finantsinspeksioon teeb käesoleva paragrahvi lõikes 6 nimetatud otsuse, toimingute tegemise ja heakskiidu andmise viivitamata teatavaks makseasutusele või e-raha asutusele ja sihtriigi finantsjärelevalve asutusele. Kui Finantsinspeksiooni otsus kaldub kõrvale sihtriigi finantsjärelevalve asutuse hinnangust käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud dokumentide ja andmete kohta, esitab ta sihtriigi finantsjärelevalve asutusele kõrvalekaldumise põhjendused.

(8) Agent või filiaal võib sihtriigis osutada teenuseid alates käesoleva seaduse §-s 105 nimetatud nimekirja kandmisest. Muul viisil võib Eesti makseasutus või e-raha asutus sihtriigis teenuseid osutada alates käesoleva paragrahvi lõike 6 punktis 1 nimetatud heakskiidu andmise teatavaks tegemisest sihtriigi finantsjärelevalve asutusele.

(9) Enne tegevuse alustamist teatab makseasutus või e-raha asutus Finantsinspeksioonile kuupäeva, millal agent või filiaal sihtriigis teenuste osutamist alustab. Finantsinspeksioon teeb nimetatud kuupäeva viivitamata sihtriigi finantsjärelevalve asutusele teatavaks.

(10) Makseasutus või e-raha asutus teavitab viivitamata Finantsinspeksiooni muudatusest käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud andmetes või dokumentides, võimaluse korral vähemalt üks kuu enne muudatuse rakendumist. Finantsinspeksioon teavitab muudatusest sihtriigi finantsjärelevalve asutust.

(11) Sihtriigis uue filiaali asutamiseks või uue agendi kasutuselevõtmiseks esitab makseasutus või e-raha asutus Finantsinspeksioonile avalduse ning asjakohased käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud dokumentide ja andmete täiendused. Avalduse lahendamisele ja uue agendi või filiaali teenuste osutamise alustamisele kohaldatakse käesoleva paragrahvi lõigetes 3–9 sätestatut.”;

49)paragrahv 30 tunnistatakse kehtetuks;

50)paragrahvi 31 lõige 2 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud isikule, kes on asutatud teises lepinguriigis ning kes vastab Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2015/2366/EL või Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2009/110/EÜ, mis käsitleb e-raha asutuste asutamist ja tegevust ning usaldatavusnormatiivide täitmise järelevalvet ning millega muudetakse direktiive 2005/60/EÜ ja 2006/48/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2000/46/EÜ (ELT L 267, 10.10.2009, lk 7–17) makseasutustele või e-raha asutustele kehtestatud nõuetele, kohaldatakse käesoleva seaduse §-s 35 sätestatut.”;

51)paragrahvi 31 lõikes 4 asendatakse tekstiosa „§-s 36” tekstiosaga „§-s 35”;

52)paragrahv 35 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„§ 35. Teise lepinguriigi makseasutuse ja e-raha asutuse filiaali asutamine ning piiriüleste teenuste osutamine Eestis

(1) Lepinguriigi makseasutus või e-raha asutus, kes soovib Eestis asutada filiaali või osutada piiriülesteid teenuseid, teavitab sellest finantsjärelevalve asutust päritoluriigis. Koos teavitusega esitatakse vastavalt päritoluriigi õigusele Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2015/2366/EL artikli 28 lõikes 1 nimetatud andmed ja dokumendid.

(2) Finantsinspeksioonil on õigus nõuda, et lepinguriigi makseasutus esitab temale käesoleva paragrahvi lõigetes 1, 7 ja 8 nimetatud võõrkeelsete andmete ja dokumentide vandetõlgi tehtud või notari kinnitatud eestikeelse tõlke.

(3) Kui päritoluriigi finantsjärelevalve asutus edastab käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud andmed ja dokumendid Finantsinspeksioonile, teavitab Finantsinspeksioon päritoluriigi finantsjärelevalve asutust nende kättesaamisest.

(4) Ühe kuu jooksul käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud dokumentide ja andmete kättesaamisest arvates esitab Finantsinspeksioon päritoluriigi finantsjärelevalve asutusele oma põhjendatud hinnangu järgmiste asjaolude kohta:

1) kas filiaali asutamine, agendi kasutamine või teenuste piirulene osutamine võib olla seotud rahapesu või terrorismi rahastamisega või selle katsega või suurendab selliseid riske;
2) kas esineb muu põhjus piirata lepinguriigi makseasutuse või e-raha asutuse filiaali asutamist või teenuste osutamist Eestis või see keelata.

(5) Lepinguriigi makseasutuse või e-raha asutuse agent või filiaal võib Eestis osutada teenuseid alates Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2015/2366/EL artiklis 14 sätestatud nõuetele vastavasse päritoluriigi registrisse kandmisest. Muul viisil võib lepinguriigi makseasutus või e-raha asutus teenuseid Eestis osutada, kui päritoluriigi finantsjärelevalve asutus teatab pärast käesoleva paragrahvi lõikes 4 nimetatud hinnangu saamist Finantsinspeksioonile, et piiruleste teenuste osutamist ei keelata ega piirata.

(6) Enne tegevuse alustamist teatab lepinguriigi makseasutus või e-raha asutus päritoluriigi finantsjärelevalve asutuse vahendusel Finantsinspeksioonile kuupäeva, millal agent või filiaal Eestis teenuste osutamist alustab.

(7) Lepinguriigi makseasutus või e-raha asutus teavitab päritoluriigi finantsjärelevalve asutuse vahendusel viivitamata Finantsinspeksiooni muudatusest käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud andmetes või dokumentides. Muudatustest teavitatakse võimaluse korral vähemalt üks kuu enne muudatuse rakendumist.

(8) Eestis uue agendi kasutuselevõtmiseks esitab liikmesriigi makseasutus või e-raha asutus päritoluriigi finantsjärelevalve asutusele päritoluriigi õiguse järgi nõutud dokumendid ja andmed. Uue agendi poolt Eestis teenuste osutamise alustamisele ja sellele eelnevatele Finantsinspeksiooni toimingutele kohaldatakse käesoleva paragrahvi lõigetes 3–6 sätestatud.

(9) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2015/2366/EL artikli 29 lõigete 5 ja 7 alusel vastuvõetud Euroopa Komisjoni rakendusmääruses sätestatud tingimustel võib Finantsinspeksioon efektiivsusega kohustada lepinguriigi makseasutust või e-raha asutust, kes osutab Eestis teenuseid agentide vahendusel, määrama Eestis kontaktisiku, kelle ülesandeks on tagada teabe esitamine teenuste nõuetele vastavuse kohta.

(10) Lepinguriigi makseasutuse või e-raha asutuse taotluse alusel väljastab Finantsinspeksioon filiaalile käesoleva seaduse § 14 lõikes 7 nimetatud tunnuskoodi ja õiguse seda kasutada alates käesoleva paragrahvi lõikes 6 nimetatud kuupäevast. Kui taotluse saamise ja käesoleva paragrahvi lõikes 6 nimetatud kuupäeva vahele jääv ajavahemik on lühem kui 30 kalendripäeva, võib Finantsinspeksioon tunnuskoodi ja selle kasutamise õiguse väljastamise otsustada 30 kalendripäeva jooksul vastava taotluse saamisest arvates.”;

53)paragrahv 36 tunnistatakse kehtetuks;

54)paragrahvi 50 lõiget 3 täiendatakse punktidega 9–13 järgmises sõnastuses:

„9) turvalisusega seotud kliendikaebuste ja turvaintsidentide väljaselgitamise ja lahendamise ning nende suhtes meetmete rakendamise kord, sealhulgas intsidentidest teatamise kord vastavalt käesoleva seaduse §-le 63⁶, ning oluliste operatsiooni- ja turvaintsidentide avastamise ja klassifitseerimise menetlus;

10) tundlikele makseandmetele juurdepääsu registreerimise, seire, jälgimise ja piiramise kord;

11) talitluspidevuse tagamise kord, sealhulgas oluliste toimingute loetelu, tõhusad hädaolukorra lahendamise plaanid ning nende plaanide asjakohasuse ja tõhususe regulaarse katsetamise ja läbivaatamise menetlus;

12) tulemuslikkuse, tehingute ja pettuse kohta statistiliste andmete kogumise kord;

13) filiaalide või agentide olemasolu korral käesoleva seaduse § 51 lõike 5¹ kohase tegevuse nõuetele vastavuse kontrollimise kord.”;

55)paragrahvi 50 täiendatakse lõigetega 4 ja 5 järgmises sõnastuses:

„(4) Selle makseasutuse sise-eeskirjad, kes pakub üksnes käesoleva seaduse § 3 lõike 1 punktis 8 nimetatud makseteenust, ei pea sisaldama käesoleva paragrahvi lõike 3 punktis 12 nimetatud korda.

(5) Valdkonna eest vastutav minister võib määrusega kehtestada sise-eeskirjadele esitatavad täpsemad nõuded.”;

56)paragrahvi 51 täiendatakse lõikega 5¹ järgmises sõnastuses:

„(5¹) Makseasutus ja e-raha asutus kontrollivad oma agentide ja filiaalide tegevuse vastavust nõuetele ning teostavad selleks vähemalt üks kord aastas kohapealse kontrolli agendi või filiaali tegevuskohas.”;

57)paragrahvi 59 lõike 2 punkt 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„1) makseagendi nimi või nimetus ja makseagendi juhtimisega seotud isikute nimed.”;

58)paragrahvi 59 lõike 2 punkt 4 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„4) informatsioon, mis kinnitab makseagendi või tema juhtimisega seotud isikute usaldusväärsust, kui agent ei ole käesoleva seaduse § 3 lõikes 6 nimetatud makseteenuse pakkuja.”;

59)paragrahvi 59 lõiget 2 täiendatakse punktidega 5 ja 6 järgmises sõnastuses:

„5) makseagendi vahendusel osutatavad makseteenused;
6) makseagendi äriregistri kood või isikukood.”;

60)paragrahvi 59 lõikes 3 asendatakse sõnad „võib Finantsinspeksioon nõuda” sõnadega „nõuab Finantsinspeksioon”;

61)paragrahvi 59 täiendatakse lõigetega 4 ja 5 järgmises sõnastuses:

„(4) Makseasutus informeerib Finantsinspeksiooni viivitamata muutustest käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud andmetes ja makseagendi kasutamise lõpetamisest.

(5) Makseasutus on kohustatud tagama, et makseagent annab klientidele teavet selle kohta, kelle nimel ta tegutseb.”;

62)paragrahvi 60 täiendatakse lõikega 4 järgmises sõnastuses:

„(4) Finantsinspeksioon otsustab makseagendi nimekirja kandmise või sellest keeldumise kahe kuu jooksul käesoleva seaduse § 59 lõikes 2 nimetatud dokumentide ja andmete saamisest arvates. Nimekirja kandmisest keeldumise otsus tehakse viivitamata makseasutusele teatavaks.”;

63)paragrahvi 62 lõikes 2 asendatakse sõnad „Olulisi tööülesandeid ja tegevusi” sõnadega „Olulisi tööülesandeid, tegevusi ja infosüsteeme”;

64)paragrahvi 62 täiendatakse lõikega 8¹ järgmises sõnastuses:

„(8¹) Makseasutus ja e-raha asutus teavitavad Finantsinspeksiooni viivitamata tegevuse ja tööülesande edasiandmise lõpetamisest või muutustest edasiandmise asjaoludes.”;

65)paragrahvi 63 lõikest 1 jäetakse välja tekstiosa „, sealhulgas arvelduslepingu”;

66)seaduse 7. peatükki täiendatakse §-dega 63¹–63⁸ järgmises sõnastuses:

„§ 63¹. Kliendi kaebuse lahendamine

(1) Makseteenuse pakkuja on kohustatud vastama kliendi esitatud kaebusele kirjalikult või kirjalikku taasesitamist võimaldavas vormis ja teavitama kliendi nõude rahuldamisest või kaebuse võimalikust lahendusest mõistliku aja jooksul, kuid mitte hiljem kui 15 tööpäeva pärast kaebuse saamist.

(2) Kui käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud tähtaja jooksul ei ole makseteenuse pakkujast mitteoleneval põhjusel võimalik kaebusele vastata või kaebuse lahendamiseks kõiki vajalikke toiminguid teha, on makseteenuse pakkuja kohustatud kliendile viivitust põhjendama ning määrama vajalike toimingute lõpetamise eeldatava tähtaja, mis ei või olla pikem kui 35 tööpäeva.

§ 63². Isikuandmete töötlemine

(1) Makse algatamise teenuse pakkuja ei küsi kliendilt, ei püüa saada ega säilita muid kui makse algatamise teenuse osutamiseks vajalikke andmeid. Makse algatamise teenuse pakkuja võib makse saajale edastada talle seoses selle teenusega maksja kohta teatavaks saanud muud kui maksetehingu tegemiseks vajalikku teavet üksnes maksja nõusolekul.

(2) Kontoteabe teenuse pakkuja ei kasuta, ei püüa saada ega säilita kliendi andmeid muul eesmärgil kui kliendi poolt selgesõnaliselt taotletud kontoteabe teenuse osutamiseks kooskõlas andmekaitse normidega. Kontoteabe teenuse pakkuja võib saada andmeid üksnes määratud maksekontolt ja selle maksekontoga seotud maksetehingute kohta.

(3) Makse algatamise teenuse osutamiseks ei ole lubatud säilitada tundlikke makseandmeid.

(4) Makse algatamise teenust ja kontoteabe teenust osutavad makseteenuse pakkujad peavad tagama, et kolmandatel isikutel ei ole juurdepääsu kliendi isikustatud turvaelementidele.

(5) Makseteenuse pakkuja, kui ta taotleb maksja maksekontol vajaliku rahasumma kättesaadavuse kinnitust, võib töödelda kinnitusena edastatud teavet üksnes selle kaardipõhise maksetehingu täitmiseks, mille kohta nimetatud taotlus oli esitatud.

(6) Tundlike makseandmete all käesoleva seaduse tähenduses mõistetakse eelkõige isikustatud turvaelemente ja muid andmeid, mille õigustamatul viisil kasutamisega on võimalik toime panna pettus või tegu, mis vastab väärteo- või kuriteokoosseisule. Makse algatamise ja kontoteabe teenuse korral ei käsitata tundlike

makseandmetena maksekonto numbrit ega teavet selle kohta, kelle nimele on makseteenuse pakkuja juures avatud maksekonto.

§ 63³. Isikuandmete töötlemine andmesubjekti nõusolekuta

Isikuandmete, välja arvatud delikaatsete isikuandmete töötlemine andmesubjekti nõusolekuta on lisaks isikuandmete kaitse seaduses sätestatud makseteenuse pakkuja lubatud maksepettuste avastamiseks, väljaselgitamiseks ja ennetamiseks.

§ 63⁴. Isikuandmete säilitamise tähtaeg

Makseteenuse pakkujal on õigus isikuandmeid säilitada kuni makseteenuse lepingust või seadusest tuleneva nõude aegumistähtaja möödumiseni, kui seaduses ei ole sätestatud teisiti.

§ 63⁵. Operatsiooniriskide juhtimine

(1) Makseteenuse pakkuja rakendab turvameetmeid ja kontrollimehhanisme, et juhtida operatsiooniriske, sealhulgas turvariske, mis on seotud nende pakutavate makseteenustega.

(2) Makseteenuse pakkuja esitab Finantsinspeksioonile igal aastal hiljemalt 1. märtsiks või Finantsinspeksiooni nõudmisel lühema ajavahemiku järel ajakohastatud hinnangu tema osutatavate makseteenustega seotud operatsiooniriskide, sealhulgas turvariskide kohta ning neile riskidele reageerimiseks rakendatavate turvameetmete ja kontrollimehhanismide piisavuse kohta.

§ 63⁶. Intsidendist teatamine

(1) Makseteenuse pakkujad teavitavad viivitamata Finantsinspeksiooni olulisest operatsiooni- või turvaintsidentist, mis on seotud nende pakutavate makseteenustega.

(2) Kui käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud intsidentil on või võib olla mõju klientide finantshuvidetele, teavitab makseteenuse pakkuja viivitamata kliente intsidentist ja kõigist abinõudest, mida saab võtta kasutusele intsidenti negatiivse mõju leevendamiseks.

(3) Makseteenuse pakkuja esitab regulaarselt Finantsinspeksioonile statistilisi andmeid erinevate makseviisidega seotud pettuste kohta.

(4) Valdonna eest vastutav minister võib määrusega kehtestada käesoleva paragrahvi lõikes 3 nimetatud andmete täpsema koosseisu ning esitamise vormi, sageduse ja tähtjaid.

§ 63⁷. Vastutuskindlustus kontoteabe teenuse ja makse algatamise teenuse osutamisel

(1) Makseasutusel, kes osutab käesoleva seaduse § 3 lõike 1 punktis 7 või 8 nimetatud makseteenust, peab kogu tegutsemisaja jooksul olema oma tegevusest tekkida võiva kahju hüvitamise tagamiseks kehtiv vastutuskindlustus järgmistel tingimustel:

1) käesoleva seaduse § 3 lõike 1 punktis 7 nimetatud makseteenuse osutamise korral hõlmavad kindlustusjuhtumid kõiki juhtumeid, mille puhul peab makseasutus hüvitama kahju vastavalt võlaõigusseaduse §-dele 733², 733³ ja 733⁵;

2) käesoleva seaduse § 3 lõike 1 punktis 8 nimetatud makseteenuse osutamise korral hõlmavad kindlustusjuhtumid kõiki juhtumeid, mille puhul peab makseasutus hüvitama kahju tulenevalt autoriseerimata või pettuse teel saadud juurdepääsust maksekonto teabele või selle teabe autoriseerimata või pettuse teel kasutamisest;

3) kindlustussumma on võrdne käesoleva paragrahvi lõikes 4 nimetatud määruse alusel arvutatud miinimumväärtusega või ületab seda;

4) kindlustuskaitse kehtib kogu territooriumil, kus makseasutus käesoleva seaduse § 3 lõike 1 punktis 7 või 8 nimetatud makseteenust pakub;

5) kindlustuskaitse kehtib kahju kohta, mille tekkimise põhjuseks olnud sündmus või tegu leidis aset kindlustusperioodi jooksul või mille hüvitamise nõue esitatakse kindlustusperioodi jooksul, kui kindlustusleping katab makseasutuse varalise vastutuse kuni lepingust tuleneva nõude aegumistähtaja möödumiseni.

(2) Käesoleva seaduse alusel sõlmitud vastutuskindlustusleping ei pea katma kahju, mis:

1) tekib makseasutuse kohustuste tahtliku rikkumise tõttu;

2) on makseasutuse vastutuskindlustuse lepinguid sõlmivate kindlustusandjate kindlustustingimuste kohaselt tavaliselt välistatud tulenevalt rahvusvahelisest kindlustus- või edasikindlustuspraktikast.

(3) Vastutuskindlustuslepingu asemel võib makseasutus, kes osutab käesoleva seaduse § 3 lõike 1 punktis 7 või 8 nimetatud makseteenust, oma tegevusest tekkida võiva kahju hüvitamise tagamiseks sõlmida krediidi- või finantseerimisasutusega garantiilepingu, mis peab olema samaväärne käesoleva paragrahvi lõigetes 1 ja 2 sätestatuga.

(4) Valdonna eest vastutav minister kehtestab määрусega käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud vastutuskindlustuse kindlustussumma miinimumväärtuse arvutamise korra ja metoodika ning lõikes 3 nimetatud tagatise rakendamise tingimused.

§ 63⁸. Juurdepääs maksekontole krediidasutuses

(1) Krediidasutus peab tagama makseasutustele juurdepääsu maksekonto teenustele kooskõlas õigusaktidega ja tingimustel, mis peavad olema makseasutuste suhtes objektiivsed ja proportsionaalsed ning tagama nende võrdse kohtlemise. Selline juurdepääs peab olema piisavalt ulatuslik, et makseasutustel oleks võimalik osutada makseteenuseid oma klientidele takistamatult ja tõhusalt.

(2) Krediidasutus esitab juurdepääsu õiguse andmisest keeldumise põhjendused Finantsinspeksioonile.”;

67)paragrahvi 64 pealkiri muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„§ 64. Aktsia-, osa- ja algkapital”;

68)paragrahvi 64 lõike 1 sissejuhatav lauseosa muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„Makseasutuse aktsia-, osa- või algkapital peab vastama.”;

69)paragrahvi 64 lõige 2 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(2) E-raha asutuse aktsia-, osa- või algkapital peab vastama vähemalt 350 000 eurole.”;

70)paragrahvi 64 täiendatakse lõigetega 3 ja 4 järgmises sõnastuses:

„(3) Makseasutuse või e-raha asutuse asutamisel uue äriühinguna võib aktsia- või osakapitalina näidata ainult reaalselt sissemakstud summasid.

(4) Tegutseva äriühingu puhul koosneb makseasutuse või e-raha asutuse algkapital Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 575/2013 artikli 26 lõike 1 punktides a–e nimetatud kapitalist ja reservidest.”;

71)paragrahvi 65 lõige 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(1) Makseasutuse omavahendeid ja e-raha asutuse omavahendeid käsitatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 575/2013 artiklite 26–88 tähenduses ja neile kohaldatakse samades artiklites sätestatud.”;

72)paragrahvi 65 lõiked 2 ja 3 tunnistatakse kehtetuks;

73)paragrahvi 65 täiendatakse lõikega 3¹ järgmises sõnastuses:

„(3¹) Esimese taseme omavahenditest vähemalt 75 protsenti peavad moodustama esimese taseme põhiomavahendid vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 575/2013 artiklile 50.”;

74)paragrahvi 65 lõige 4 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(4) Teise taseme omavahendid ei tohi ületada ühte kolmandikku esimese taseme omavahenditest.”;

75)paragrahvi 65 lõige 5 tunnistatakse kehtetuks;

76)paragrahvi 65 lõige 6 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(6) Käesoleva paragrahvi lõikes 4 nimetatud piirmäära ületavaid teise taseme omavahendeid ei tohi arvestada omavahendite arvutamisel.”;

77)paragrahvi 65 lõige 7 tunnistatakse kehtetuks;

78)paragrahvi 65 lõige 8 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(8) Omavahendite aruandluse korra ja omavahendite minimaalsuuruse arvutamise põhimõtted kehtestab valdkonna eest vastutav minister määрусega.”;

79)paragrahvi 65 täiendatakse lõigetega 9 ja 10 järgmises sõnastuses:

„(9) Makseasutus ja e-raha asutus teavitavad Finantsinspeksiooni viivitamata ja esitavad oma selgituse, kui nende omavahendid on vähenenud rohkem kui viie protsendi võrra või langenud alla makseasutuselt või e-raha asutuselt nõutava omavahendite suuruse.

(10) Finantsinspeksioon võib määrata tähtaja, mille jooksul peab makseasutus või e-raha asutus viima omavahendid käesolevas seaduses ja selle alusel antud õigusaktides sätestatud nõuetega kooskõlla.”;

80)paragrahvid 66–70 tunnistatakse kehtetuks;

81)paragrahvi 71 lõike 1 punkt 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„1) käesoleva seaduse § 64 lõikes 2 nimetatud aktsia-, osa- või algkapitali suurus;”;

82)paragrahvi 71 lõikes 2 asendatakse tekstiosa „§ 12 lõikes 5” tekstiosaga „§ 12 lõikes 2”;

83)paragrahvi 72 lõike 2 punkt 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„1) käesoleva seaduse § 64 lõikes 1 nimetatud aktsia-, osa- või algkapitali suurus;”;

84)paragrahvi 72 täiendatakse lõikega 2¹ järgmises sõnastuses:

„(2¹) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 ja lõike 2 punktis 2 sätestatud ei kohaldata makseasutusele, kes osutab üksnes käesoleva seaduse § 3 lõike 1 punktis 7 või üksnes käesoleva seaduse § 3 lõike 1 punktides 7 ja 8 nimetatud makseteenust.”;

85)paragrahvi 73 täiendatakse lõikega 5 järgmises sõnastuses:

„(5) Makseasutuse püsivate üldkulude summa arvutatakse vastavalt komisjoni delegeeritud määruse (EL) nr 241/2014, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 575/2013 seoses regulatiivsete tehniliste standarditega, milles käsitletakse krediidasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavaid omavahendite nõudeid (ELT L 74, 14.03.2014, lk 8–26), artiklile 34b.”;

86)paragrahvi 74 lõiget 2 täiendatakse teise lausega järgmises sõnastuses:

„Makseasutus, kes on eelneval aastal tegutsenud vähem kui 12 kuud, jagab asjakohase näitaja saamiseks eelneva aasta jooksul täidetud maksete mahu summa eelneval aastal tegutsetud kuude arvuga.”;

87)paragrahvi 76 punkt 2 tunnistatakse kehtetuks;

88)paragrahvi 77 lõige 2 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(2) Kui makseasutus või e-raha asutus ja makseasutuse või e-raha asutuse emattevõtjaks olev krediidasutus kuuluvad Finantsinspeksiooni konsolideeritud järelevalve alla, ei pea makseasutus ega e-raha asutus Finantsinspeksiooni nõusolekul omavahendite arvutamisel järgima käesoleva seaduse § 71 lõike 1 punktis 2 ning § 72 lõike 2 punktis 2 sätestatud.”;

89)paragrahvi 78 lõige 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(1) Makseasutus, kes osutab ühte või mitut käesoleva seaduse § 3 lõike 1 punktides 1–6 nimetatud makseteenust, ja e-raha asutus peavad määrama sise-eeskirjadega oma klientide vara kaitsmise ja hoidmise põhimõtted.”;

90)paragrahvi 79 lõike 1 sissejuhatav lauseosa muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„Makseasutus, kes osutab ühte või mitut käesoleva seaduse § 3 lõike 1 punktides 1–6 nimetatud makseteenust, on kohustatud.”;

91)paragrahvi 79 lõiked 4 ja 6 tunnistatakse kehtetuks;

92)paragrahvi 79 täiendatakse lõikega 8 järgmises sõnastuses:

„(8) Käesolevas paragrahvis sätestatud ei kohaldata makseasutusele, kes osutab üksnes käesoleva seaduse § 3 lõike 1 punktides 7 ja 8 nimetatud makseteenuseid.”;

93)paragrahvi 82 lõige 3 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(3) Makseasutus või e-raha asutus, kellele kohaldatakse käesoleva seaduse § 11 lõikes 1 või 2 või § 12 lõikes 1 sätestatud erandit, esitab Finantsinspeksioonile majandusaasta aruande, vandeaudiitori aruande, ülevaate majandusaasta jooksul tehtud maksetehingute arvu ja kogusumma kohta või e-raha teenuste mahu ning e-raha teenustega seotud kohustuste kohta kahe nädala jooksul pärast majandusaasta aruande kinnitamist.”;

94)paragrahvi 82 täiendatakse lõikega 3¹järgmises sõnastuses:

„(3¹) Makseasutus, kellele kohaldatakse käesoleva seaduse § 11 lõikes 3 sätestatud erandit, esitab Finantsinspeksioonile majandusaasta aruande ja vandeaudiitori aruande kahe nädala jooksul pärast nende kinnitamist.”;

95)paragrahvi 82 lõikest 4 jäetakse välja tekstiosa „ning käesoleva seaduse § 11 lõikes 1 sätestatud õigust kasutava äriühingu”;

96)paragrahvi 82 lõikest 5 jäetakse välja tekstiosa „ning käesoleva seaduse § 12 lõikes 1 sätestatud õigust kasutava äriühingu”;

97)paragrahvi 82 täiendatakse lõikega 8¹järgmises sõnastuses:

„(8¹) Valdkonna eest vastutav minister võib määrusega kehtestada makseasutusele, kellele kohaldatakse käesoleva seaduse § 11 lõigetes 1–3 nimetatud erandit, käesoleva paragrahvi lõikes 8 sätestatud pikema aruandeperioodi.”;

98)paragrahvi 84 lõige 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(1) Makseasutuse ja e-raha asutuse raamatupidamise aastaaruanne peab olema auditeeritud.”;

99)paragrahvi 84 lõike 2 punkt 2 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„2) omavahendite ja vastutuskindlustuse kohta kehtestatud nõuete täitmine.”;

100)paragrahvi 87 lõige 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(1) Makseasutuse ja e-raha asutuse lõpetamine toimub äriseadustikus sätestatud korras, kui käesolevast seadusest ei tulene teisiti.”;

101)paragrahvi 87 lõigetest 2 ja 3 jäetakse välja tekstiosa „13 või”;

102)paragrahvi 88 lõige 6 tunnistatakse kehtetuks;

103)paragrahvi 89 lõige 4 tunnistatakse kehtetuks;

104)paragrahvi 90 lõike 1 punkt 4 tunnistatakse kehtetuks;

105)paragrahvi 92 täiendatakse lõigetega 1¹ ja 1²järgmises sõnastuses:

„(1¹) Finantsinspeksioon võib oma ettekirjutusega keelata makseasutusel või e-raha asutusel teises lepinguriigis asutatud filiaali kaudu või muul viisil teenuste osutamise, kui:

1) ilmneb mõni käesoleva seaduse § 29 lõikes 5 nimetatud asjaolu;

2) teise lepinguriigi finantsjärelevalve asutus on Finantsinspeksiooni teavitanud lepinguriigi õigusaktis sätestatud või lepinguriigi finantsjärelevalve asutuse esitatud tingimuste rikkumisest makseasutuse või e-raha asutuse poolt.

(1²) Finantsinspeksioon toimetab käesoleva paragrahvi lõikes 1¹ nimetatud ettekirjutuse makseasutusele või e-raha asutusele viivitamata kätte. Makseasutus või e-raha asutus on kohustatud lõpetama selles lepinguriigis filiaali kaudu või muul viisil teenuste osutamise Finantsinspeksiooni määratud tähtpäevaks.”;

106)paragrahvi 92 lõige 2 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(2) Tegevusloa ja välisriigis filiaali asutamise loa kehtetuks tunnistamise, samuti käesoleva paragrahvi lõikes 1¹ nimetatud ettekirjutuse teeb Finantsinspeksioon viivitamata teatavaks selle välisriigi finantsjärelevalve asutusele, kus makseasutuse või e-raha asutuse filiaal on asutatud või kus makseasutus või e-raha asutus pakub piiriüleseid teenuseid.”;

107)paragrahvi 93 lõiget 1 täiendatakse teise lausega järgmises sõnastuses:

„Lepinguriigi makseasutuselt või e-raha asutuselt võib Finantsinspeksioon aruandeid nõuda vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2015/2366/EL artikli 29 lõigete 6 ja 7 alusel vastuvõetud Euroopa Komisjoni rakenduse määruses sätestatule.”;

108)paragrahvi 93 lõige 5 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(5) Kui käesoleva paragrahvi lõikes 4 nimetatud lepinguriigi makseasutus või e-raha asutus jätkab õigusaktides sätestatud nõuete rikkumist, teavitab Finantsinspeksioon sellest tema päritoluriigi finantsjärelevalve asutust.”;

109)paragrahvi 93 lõige 6 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(6) Kui lepinguriigi finantsjärelevalve asutuse rakendatud meetmed ei ole piisavad ning lepinguriigi makseasutus või e-raha asutus jätkab õigusaktides sätestatud nõuete rikkumist, võib Finantsinspeksioon oma ettekirjutusega rakendada käesolevas seaduses sätestatud meetmeid rikkumise lõpetamiseks või keelata oma ettekirjutusega lepinguriigi makseasutusel või e-raha asutusel Eestis tegutsemise või piiriüleste teenuste osutamise, teavitades sellest eelnevalt päritoluriigi finantsjärelevalve asutust, Euroopa Pangandusjärelevalve Asutust, Euroopa Komisjoni ja vajaduse korral teiste lepinguriikide finantsjärelevalve asutusi.”;

110)paragrahvi 93 lõige 8 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(8) Finantsinspeksioon võib makseasutuse või e-raha asutuse klientide, võlausaldajate ja avaliku huvi kaitse eesmärgil rakendada lepinguriigi makseasutuse või e-raha asutuse suhtes seaduses sätestatud meetmeid, nendest eelnevalt teavitamata. Sellisel juhul teavitatakse päritoluriigi finantsjärelevalve asutust, Euroopa Pangandusjärelevalve Asutust ja Euroopa Komisjoni viivitamata pärast meetmete rakendamist.”;

111)paragrahvi 93 lõige 9 tunnistatakse kehtetuks;

112)paragrahvi 95 lõikes 1 asendatakse sõnad „nõuda tasuta teavet” sõnadega „nõuda aruandeid, tasuta teavet”;

113)paragrahvi 95 lõiget 1 täiendatakse punktiga 3¹ järgmises sõnastuses:

„3¹) makseasutuse või e-raha asutuse agent või edasimüüja.”;

114)paragrahvi 95 täiendatakse lõikega 5¹ järgmises sõnastuses:

„(5¹) Kui see ei kahjusta järelevalve teostamist, selgitab Finantsinspeksioon käesoleva paragrahvi lõigetes 1–3 nimetatud isikutele teabe nõudmise eesmärgi.”;

115)paragrahvi 97 lõige 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(1) Finantsinspeksioonil on järelevalve teostamiseks õigus teostada kohapealset kontrolli järgmiste isikute (edaspidi käesolevas peatükis *kontrollitav*) asu- ja tegevuskohas:

- 1) makseasutus ja e-raha asutus;
- 2) makseasutuse või e-raha asutuse konsolideerimisgruppi kuuluv äriühing;
- 3) makseagent;
- 4) isik, kellele on vastavalt käesoleva seaduse §-le 62 edasi antud tööülesandeid või tegevusi.”;

116)paragrahvi 105 lõike 1 punkt 9 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„9) makseasutustele käesoleva seaduse § 11 lõigete 1–3 ja § 12 lõike 1 alusel kohaldatud erandite kohta.”;

117)paragrahvi 105 lõiget 1 täiendatakse punktidega 10 ja 11 järgmises sõnastuses:

„10) käesoleva seaduse § 4¹ lõigetes 1 ja 3 nimetatud teated esitanud isikute ning teadetes kirjeldatud teenuste kohta;

11) isikute kohta, kelle makseteenuste osutamise või e-raha teenuste osutamise tegevusluba on kehtetuks tunnistatud.”;

118)paragrahvi 107 lõige 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(1) Käesolevas seaduses sätestatud aruannete, dokumentide, selgituste või muu teabe või muude andmete esitamisest keeldumise või mitteõigeaegse esitamise või ebaõige või puuduliku teabe esitamise või avalikustamise kohustuse rikkumise eest või andmete esitamise eest sellisel kujul, mis ei võimaldanud järelevalve teostamist, – karistatakse rahatrahviga kuni 300 trahviühikut.”;

119)paragrahvi 130 lõige 7 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(7) Makseasutus, e-raha asutus, välisriigi makseasutuse või e-raha asutuse filiaal või enne käesoleva lõike jõustumist käesoleva seaduse §-s 13 sätestatud luba omav isik, kes osutas makseteenuseid või e-raha teenuseid või nendega samaväärseid teenuseid, kuid ei omanud enne käesoleva lõike jõustumist käesoleva seaduse § 14 lõikes 7 nimetatud tunnuskoodi, võib igal ajal taotleda Finantsinspeksioonilt tunnuskoodi ja selle kasutamise õiguse väljastamist. Finantsinspeksioon otsustab tunnuskoodi ja selle kasutamise õiguse väljastamise 30 kalendripäeva jooksul vastava taotluse saamisest arvates.”;

120)seadust täiendatakse §-ga 132 järgmises sõnastuses:

„§ 132. Makseasutuste ja e-raha asutuste tegevuse ja dokumentide kooskõlla viimine käesoleva seaduse 2018. aasta 13. jaanuaril jõustunud redaktsiooniga

(1) Makseasutused, kes osutasid makseteenuseid enne 2018. aasta 13. jaanuari ning kes kavatsesid pärast eelnimetatud kuupäeva sellel alal tegutsemist jätkata, peavad oma tegevuse ja dokumendid viima käesoleva seaduse 2018. aasta 13. jaanuaril jõustunud redaktsiooniga (edaspidi *2018. aasta 13. jaanuari redaktsioon*) kooskõlla 2018. aasta 13. juuliks. Kuni 2018. aasta 13. jaanuari redaktsiooniga vastavusse viimiseni peavad makseasutuste tegevus ja dokumendid vastama kuni 2018. aasta 13. jaanuarini kehtinud õigusaktidele.

(2) Makseasutused, kes osutasid käesoleva seaduse enne 2018. aasta 13. jaanuari kehtinud redaktsiooni § 3 lõike 1 punktis 7 sätestatud makseteenust, võivad osutada 2018. aasta 13. jaanuari redaktsiooni § 3 lõike 1 punktis 3 sätestatud makseteenust kuni 2020. aasta 13. jaanuarini kooskõlas enne 2018. aasta 13. jaanuari kehtinud usaldatavusnõuetega. Pärast 2020. aasta 13. jaanuari võivad eelnimetatud makseasutused jätkata 2018. aasta 13. jaanuari redaktsiooni § 3 lõike 1 punktis 3 sätestatud makseteenuse osutamist, kui makseasutus esitab Finantsinspeksioonile andmed selle kohta, et ta täidab 2018. aasta 13. jaanuari redaktsiooni 8. peatüki nõudeid. Sellisel juhul käsitatakse tegevusluba, mis on väljastatud makseasutusele käesoleva seaduse enne 2018. aasta 13. jaanuari kehtinud redaktsiooni § 3 lõike 1 punktis 7 nimetatud makseteenuse osutamiseks, tegevusloana 2018. aasta 13. jaanuari redaktsiooni § 3 lõike 1 punktis 3 nimetatud makseteenuse osutamiseks.

(3) E-raha asutused, kes väljastasid e-raha enne 2018. aasta 13. jaanuari ning kes kavatsesid pärast eelnimetatud kuupäeva sellel alal tegutsemist jätkata, peavad oma tegevuse ja dokumendid viima 2018. aasta 13. jaanuari redaktsiooniga kooskõlla 2018. aasta 13. juuliks. Kuni 2018. aasta 13. jaanuari redaktsiooniga vastavusse viimiseni peavad e-raha asutuste tegevus ja dokumendid vastama kuni 2018. aasta 13. jaanuarini kehtinud õigusaktidele.

(4) Isikud, kes osutasid makseteenuseid või väljastasid e-raha käesoleva seaduse enne 2018. aasta 13. jaanuari kehtinud redaktsiooni §-s 13 sätestatud loa alusel ning kes kavatsesid pärast eelnimetatud kuupäeva sellel alal tegutsemist jätkata, peavad oma tegevuse ja dokumendid viima 2018. aasta 13. jaanuari redaktsiooni nõuetega kooskõlla 2019. aasta 13. jaanuariks. Kuni 2018. aasta 13. jaanuari redaktsiooniga vastavusse viimiseni peavad eelnimetatud äriühingute tegevus ja dokumendid vastama kuni 2018. aasta 13. jaanuarini kehtinud õigusaktidele. Luba, mis on väljastatud isikule makseteenuse osutamiseks või e-raha väljastamiseks käesoleva seaduse enne 2018. aasta 13. jaanuari kehtinud redaktsiooni § 13 alusel, käsitatakse tegevusloana 2018. aasta 13. jaanuari redaktsiooni § 11 lõikes 1 või § 12 lõikes 1 sätestatud erandi kohaldamiseks.

(5) Isikud, kes osutasid Eestis makse algatamise teenuseid või kontoteabe teenuseid käesoleva seaduse tähenduses enne 2016. aasta 12. jaanuari, võivad jätkata nende teenuste osutamist kuni Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2015/2366/EL artiklis 98 nimetatud Euroopa Komisjoni rakendusmääruse jõustumiseni kooskõlas 2018. aasta 13. jaanuari redaktsiooni jõustumiseni kehtinud regulatsiooniga.

(6) Makseteenuse pakkujad, kelle juures kliendil on maksekonto, ei või piirata makse algatamise teenust ja kontoteabe teenust osutava makseteenuse pakkuja juurdepääsu kliendi maksekontole põhjusel, et nad ei rakenda Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2015/2366/EL artiklis 98 nimetatud Euroopa Komisjoni rakendusmäärust.

(7) Isikud, kes täitsid käesoleva seaduse enne 2018. aasta 13. jaanuari kehtinud redaktsiooni § 4 lõike 1 punktis 11 nimetatud maksetehinguid enne 2016. aasta 12. jaanuari, peavad oma tegevuse ja dokumendid viima 2018. aasta 13. jaanuari redaktsiooniga kooskõlla 2018. aasta 13. juuliks.”;

121)seaduse normitehnilise märkuse tekstiosa „Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2007/64/EÜ makseteenuste kohta siseturul ning direktiivide 97/7/EÜ, 2002/65/EÜ, 2005/60/EÜ ja 2006/48/EÜ muutmise ning direktiivi 97/5/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 319, 5.12.2007, lk 1–36), viimati muudetud direktiiviga 2007/64/EÜ (ELT L 187, 18.07.2009, lk 5);” asendatakse tekstiosaga „Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2015/2366/EL makseteenuste kohta siseturul, direktiivide 2002/65/EÜ, 2009/110/EÜ ning 2013/36/EL ja määruse (EL) nr 1093/2010 muutmise ning direktiivi 2007/64/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 337, 23.12.2015, lk 35–127);”.

§ 2. Võlaõigusseaduse muutmise

Võlaõigusseaduses tehakse järgmised muudatused:

1)paragrahvi 403¹ lõike 2 punktis 2, § 406 lõikes 3, § 703 lõikes 2, § 711 lõike 1 punktides 8, 14 ja 15, § 711¹ lõikes 4, § 721³ lõikes 5, § 725 lõigetes 7 ja 8, § 733⁸ lõigetes 2 ja 3, 40. peatüki 2. jao 4. jaotise pealkirjas, §-s 733¹⁰, § 733¹¹ pealkirjas, lõike 1 sissejuhatavas lauseosas ning punktides 1, 2 ja 5 ning lõigetes 2–6, § 733¹² lõike 2 sissejuhatavas lauseosas ning punktides 1 ja 4–6 asendatakse sõna „maksevahend” sõnaga „makseinstrument” vastavas käändes;

2)paragrahvi 709 lõige 8 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(8) Makseinstrument on makseteenuse pakkuja ja tema kliendi vahel kokkulepitud isikustatud vahend või toimingute kogum, mida makseteenuse pakkuja klient kasutab maksejuhise algatamiseks.”;

3)paragrahvi 709 täiendatakse lõigetega 8¹ ja 8²järgmises sõnastuses:

„(8¹) Käesolevas seaduses nimetatud kaardipõhine makseinstrument on makseinstrument Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 2015/751 kaardipõhiste maksetehingute vahendustasude kohta (ELT L 123, 19.05.2015, lk 1–15) artikli 2 punkti 20 tähenduses.

(8²) Rahalised vahendid on pangatähed ja mündid, elektroonilisel kujul edastatav raha ja e-raha makseasutuste ja e-raha asutuste seaduse tähenduses.”;

4)paragrahvi 709 täiendatakse lõigetega 12¹–12³järgmises sõnastuses:

„(12¹) Autentimine on automaatne toiming, mis võimaldab makseteenuse pakkujal tuvastada kliendi isikusamasuse või konkreetse makseinstrumendi kasutamise õiguse kehtivuse, sealhulgas isikustatud turvaelementide kasutamise.

(12²) Kliendi tugev autentimine on autentimine, mis põhineb vähemalt kahe teineteisest sõltumatult toimiva ja autentimisandmete konfidentsiaalsust tagava turvaelemendi kasutamisel, mida teab või omab üksnes klient või mida saab omistada üksnes talle.

(12³) Isikustatud turvaelement on isikuga seostatud autentimist võimaldav komponent.”;

5)paragrahvi 710 lõike 3 punktis 2 asendatakse sõnad „maksesüsteemi osaliste” sõnadega „maksesüsteemi osalejate”;

6)paragrahvi 710 täiendatakse lõigetega 3¹ ja 3²järgmises sõnastuses:

„(3¹) Maksesüsteemi liige, võimaldades makseteenuse pakkujale, kes ei ole maksesüsteemi liige, suunata maksejuhiseid läbi maksesüsteemi, peab kooskõlas käesoleva paragrahvi lõikes 2 sätestatuga seda võimaldama ka teistele makseteenuse pakkujatele.

(3²) Maksesüsteemi liige peab põhjendama juurdepääsu taotlevale makseteenuse pakkujale juurdepääsutaotluse tagasilükkamist.”;

7)paragrahvi 710 lõike 4 punkt 4 tunnistatakse kehtetuks;

8)seadust täiendatakse §-ga 710²järgmises sõnastuses:

„§ 710². Juurdepääs maksekontole

(1) Kliendil on õigus kasutada makse algatamise teenust ja kontoteabe teenust, sõltumata makse algatamise või kontoteabe teenust osutava makseteenuse pakkuja ja makseteenuse pakkuja, kelle juures kliendil on maksekonto, omavahelisest kokkuleppest käesolevas lõikes nimetatud teenuste osutamise kohta.

(2) Makseteenuse pakkuja, kelle juures kliendil on maksekonto, ei või seada piiranguid või muid tingimusi, mis kohtlevad makseteenuse pakkujaid või nende kliente käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud teenuste osutamisel ebavõrdselt, välja arvatud juhul, kui piirangute seadmine on objektiivselt põhjendatud või tuleneb käesolevast seadusest või muudest õigusaktidest.

(3) Makseteenuse pakkuja, kelle juures kliendil on maksekonto, võib keelduda makseteenuse pakkujale, kes osutab makse algatamise või kontoteabe teenust, juurdepääsu andmisest maksekontole objektiivselt põhjendatud kaalutlustel, eelkõige siis, kui juurdepääs on saadud või seda on taotletud autoriseerimata või pettuse teel, sealhulgas makse algatamise teenuse kaudu autoriseerimata või pettuse teel algatatud maksejuhise korral. Makseteenuse pakkuja peab võimaldama maksekontole juurdepääsu kohe, kui juurdepääsu andmisest keeldumise põhjused on ära langenud.

(4) Makseteenuse pakkuja teavitab maksjat käesoleva paragrahvi lõikes 3 nimetatud asjaoludest võimaluse korral enne maksekontole juurdepääsu andmisest keeldumist ja kohe pärast maksekontole juurdepääsu andmisest keeldumist, välja arvatud juhul, kui maksja teavitamine ei ole turvakaalutlustel või muul seaduses sätestatud juhul lubatud. Makseteenuse pakkuja teavitab järelevalveasutust käesoleva paragrahvi lõikes 3 nimetatud asjaolust.

(5) Makseteenuse pakkuja, kelle juures kliendil on maksekonto, võimaldab kliendil käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud teenuse korral kasutada talle makseteenuse pakkuja poolt kättesaadavaks tehtud autentimise viisi.”;

9)paragrahvi 711 lõike 1 punktis 1 asendatakse sõna „tegevuskoha” sõnadega „registrijärgne asukoht ja peakontori”;

10)paragrahvi 711 lõiget 1 täiendatakse punktiga 8¹järgmises sõnastuses:

„8¹) ühismärgistusega kaardipõhise makseinstrumendi korral kliendi õigused tulenevalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 2015/751 artikli 8 lõikest 2.”;

11)paragrahvi 711 lõiget 1 täiendatakse punktiga 14¹järgmises sõnastuses:

„14¹) makseteenuse osutamisega seotud andmete väärkasutamisest või pettusest või selle toimumise võimalikust ohust teavitamise kord.”;

12)paragrahvi 711 täiendatakse lõigetega 7–9 järgmises sõnastuses:

„(7) Makseteenuse pakkuja teeb kliendile kättesaadavaks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2015/2366/EL makseteenuste kohta siseturul, direktiivide 2002/65/EÜ, 2009/110/EÜ ning 2013/36/EL ja määruse (EL) nr 1093/2010 muutmise ning direktiivi 2007/64/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 337, 23.12.2015, lk 35–127) artikli 106 lõikes 1 nimetatud Euroopa Komisjoni koostatud tarbija õiguste infolehe. Makseteenuse pakkuja teeb infolehe kliendile hõlpsasti ja tasuta kättesaadavaks oma veebilehel ning makseteenuse pakkuja ruumides paber kandjal ühe kuu jooksul infolehe väljaandmisest arvates.

(8) Puudega kliendi jaoks tehakse käesoleva paragrahvi lõikes 7 nimetatud infoleht kättesaadavaks kliendi jaoks sobivas formaadis, arvestades kliendi puuet.

(9) Makseteenuse pakkuja tagab, et käesoleva paragrahvi lõikes 7 nimetatud infolehe teeb kliendile kättesaadavaks ka makseteenuse pakkuja agent.”;

13)paragrahvi 711¹lõige 2 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(2) Kohaldatavuse korral teeb makseteenuse pakkuja seoses ühekordse makseteenuse lepinguga kättesaadavaks käesoleva seaduse § 711 lõikes 1 nimetatud ning käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatata mis tahes muu asjakohase teabe.”;

14)paragrahvi 711¹täiendatakse lõigetega 6–9 järgmises sõnastuses:

„(6) Makse algatamise teenust osutav makseteenuse pakkuja teeb enne makse algatamist maksjale kättesaadavaks järgmise teabe:

1) makseteenuse pakkuja nimi, tema registrijärgne asukoht ja peakontori aadress ning vajaduse korral tema agendi või filiaali aadress, kui see asub Eestis, ning kontaktandmed;

2) makseteenuse pakkuja järelevalveasutuse nimetus ja kontaktandmed.

(7) Käesoleva seaduse § 711 lõigetes 7–9 sätestatu kohaselt teeb makseteenuse pakkuja kliendile kättesaadavaks käesoleva seaduse § 711 lõikes 7 nimetatud tarbija õiguste infolehe.

(8) Kontoteabe teenust osutav makseteenuse pakkuja teeb enne kontoteabe teenuse osutamist kliendile kättesaadavaks teabe makseteenuse lepingu tingimuste kohta, kui selline teave on makseteenuse lepingu konteksti arvestades asjakohane.

(9) Makseasutuste ja e-raha asutuste seaduse § 4 lõike 1 punktis 14 nimetatud teenuse osutamisel tuleb teha kliendile kättesaadavaks teave teenusega seotud tasude ja vahetuskursi kohta enne ja pärast teenuse osutamist.”;

15)paragrahvi 712¹tekst muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(1) Kontol olevate rahaliste vahendite, sealhulgas hoiuste või muu samalaadse rahalise nõude (edaspidi käesolevas paragrahvis *rahalist nõuded*) koormamisel asjaõigusseaduse §-s 314¹ nimetatud finantstagatisega on makseteenuse pakkuja või muu seaduses sätestatud kontopidaja kohustatud kontol olevate rahaliste vahendite üle arvestust pidama selliselt, et finantstagatise esemeks olevad rahalised nõuded on eraldatud muudest pantija arvel hoitavatest rahalistest vahenditest.

(2) Makseteenuse pakkuja või muu seaduses sätestatud kontopidaja on kohustatud:

1) alates kuupäevast, mil jõustub pantija poolt makseteenuse pakkujale või muule seaduses sätestatud kontopidajale teatavaks tehtud pandipidajale antud tagasivõtmatu õigus finantstagatisega koormatud rahalisi nõudeid käsutada, täitma üksnes pandipidaja korraldusi finantstagatisega koormatud rahaliste nõuete osas vastava konto debiteerimiseks;

2) kuni käesoleva lõike punktis 1 nimetatud kuupäevani täitma pantija ja pandipidaja ühiseid korraldusi finantstagatisega koormatud rahaliste nõuete osas vastava konto debiteerimiseks.”;

16)paragrahvi 720 lõikes 4 asendatakse sõna „kaheteistkümneks” sõnaga „kuueks” ja arv „12” asendatakse sõnaga „kuue”;

17)paragrahvi 724¹lõige 3 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(3) Maksja võib anda maksetehingu täitmiseks nõusoleku tema ja makseteenuse pakkuja vahel kokkulepitud makseinstrumendi abil, samuti saaja kaudu või makse algatamise teenuse korral makseteenuse pakkuja kaudu, kes makse algatamise teenust osutab.”;

18)seadust täiendatakse §-dega 724⁴–724⁶järgmises sõnastuses:

„§ 724⁴. Rahaliste vahendite kinnitamine ja piiramine

(1) Makseteenuse pakkuja kinnitab kaardipõhise makseinstrumendi väljastanud makseteenuse pakkuja taotlusel viivitamata maksetehingu täitmiseks vajaliku rahasumma olemasolu maksja maksekontol, kui on täidetud järgmised tingimused:

- 1) vajaliku rahasumma olemasolu kinnitamist taotleb makseteenuse pakkuja, kelle väljastatud kaardipõhist makseinstrumendi maksetehingu tegemiseks kasutatakse;
- 2) taotluse tegemise ajal on maksja maksekontole tagatud juurdepääs interneti teel loodud ühenduse kaudu;
- 3) taotlus on esitatud maksetehingu täpses maksesummas;
- 4) taotlus on esitatud maksetehingu täitmiseks kaardipõhise makseinstrumendiga, välja arvatud makseinstrumendiga, millel hoitakse e-raha;
- 5) maksja on andnud selgesõnalise nõusoleku vajaliku rahasumma olemasolu kinnitamiseks.

(2) Makseteenuse pakkuja esitab käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud taotluse üksnes maksja selgesõnalisel nõusolekul.

(3) Makseteenuse pakkuja kinnitus maksja maksekontol oleva maksetehingu täitmiseks vajaliku rahasumma olemasolu kohta ei või sisaldada muud teavet, sealhulgas teavet kontojäägi või konto väljavõtte kohta.

(4) Makseteenuse pakkuja ei või käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud taotluse alusel blokeerida või muul viisil piirata maksja maksekontol olevate rahaliste vahendite kasutamist.

(5) Makseteenuse pakkuja, kelle juures maksjal on maksekonto, esitab maksja taotlusel kaardipõhise makseinstrumendi väljastanud makseteenuse pakkuja tunnuskoodi ja kinnituse vajaliku rahasumma olemasolu kohta ka maksjale.

(6) Kui makse on algatatud saaja poolt või tema kaudu kaardipõhise makseinstrumendiga ning maksetehingu täpne summa ei ole maksjale tehingu autoriseerimise ajal teada, võib maksja makseteenuse pakkuja blokeerida maksja maksekontol rahasumma üksnes siis, kui viimane on andnud nõusoleku kindla rahasumma blokeerimiseks.

(7) Makseteenuse pakkuja vabastab rahasumma käesoleva paragrahvi lõikes 6 nimetatud blokeeringust viivitamata pärast täpse maksesumma teadasaamist, kuid hiljemalt maksejuhise laekumisel.

(8) Vajaliku rahasumma olemasolu kinnitamist taotleb makseteenuse pakkuja esitab makseteenuse pakkujale, kelle juures kliendil on maksekonto, andmed, mis võimaldavad tema tuvastamist iga kord enne taotluse esitamist.

§ 724⁵. Makse algatamise teenuse ja kontoteabe teenuse osutamine

(1) Makseteenuse pakkuja osutab makse algatamise teenust või kontoteabe teenust üksnes kliendi selgesõnalisel nõusolekul ja tingimusel, et kliendi maksekontole on tagatud juurdepääs interneti teel loodud ühenduse kaudu.

(2) Makseteenuse pakkuja, kelle kaudu makse algatatakse, ei või muuta maksesummat, saaja andmeid, maksejuhise numbrit või muud tunnust ega mis tahes muid andmeid, mis on seotud maksetehinguga.

(3) Makse algatamise teenust ja kontoteabe teenust osutav makseteenuse pakkuja esitab makseteenuse pakkujale, kelle juures kliendil on maksekonto, andmed, mis võimaldavad tema tuvastamist iga kord enne makse algatamist või kontoteabe taotluse esitamist.

§ 724⁶. Makseteenuse pakkuja poolt turvalisuse nõuete rakendamine

(1) Makseteenuse pakkujad kasutavad autentimisel ning käesoleva seaduse §-des 724⁴ja 724⁵ nimetatud teenuse osutamisel turvalist teabevahetamise viisi ning rakendavad turvameetmeid, mis tagavad isikustatud turvaelementide konfidentsiaalsuse ja andmete tervikluse.

(2) Täpsemad nõuded käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud turvalise teabevahetuse ja turvameetmete kohta kehtestatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2015/2366/EL artiklis 98 nimetatud Euroopa Komisjoni rakendusmäärusega.

(3) Makseteenuse pakkuja nõuab kliendi tugevat autentimist iga kord, kui maksja soovib juurdepääsu oma maksekontole interneti teel, algatada elektroonilist maksetehingut või teha kaugjuurdepääsu teel loodud ühenduse kaudu mis tahes muud toimingut, millega kaasneb makseteenusega seotud andmete väärkasutamise või pettuse oht, kui käesolevas seaduses või muudes õigusaktides ei ole sätestatud teisiti.

(4) Makseteenuse pakkuja kasutab interneti või muu kaugjuurdepääsu teel loodud ühenduse kaudu algatatud elektroonilise maksetehingu, sealhulgas makse algatamise teenuse kaudu algatatud maksetehingu korral kliendi tugevat autentimist viisil, mis hõlmab komponenti, mille kaudu on võimalik maksetehing dünaamiliselt siduda kindla maksesumma ja saajaga.”;

19)paragrahvi 725 lõike 6 teine lause tunnistatakse kehtetuks;

20)paragrahvi 725 lõiget 8 täiendatakse kolmanda lausega järgmises sõnastuses:

„Kui maksjat ei ole käesoleva lõike kohaselt teavitatud, ei teki tal tasu maksmise kohustust.”;

21)paragrahvi 725 täiendatakse lõikega 9 järgmises sõnastuses:

„(9) Saaja ei või maksjalt nõuda tasu makseinstrumendi kasutamise eest, kui vahendustasusid reguleeritakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 2015/751 II peatükis, ja makseteenuste puhul, mille suhtes kohaldatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 260/2012, millega kehtestatakse eurodes tehtavatele kredit- ja otsekorraldustele tehnilised ja ärilised nõuded ning muudetakse määrust (EÜ) nr 924/2009 (ELT L 94, 30.03.2012, lk 22–37).”;

22)paragrahvi 726 lõige 2 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(2) Saaja poolt või tema kaudu või makse algatamise teenuse kaudu algatatud maksetehingut ei saa maksja tagasi võtta pärast maksejuhise või maksetehingu täitmise suhtes oma nõusoleku edastamist saajale või pärast makse algatamiseks nõusoleku andmist makse algatamise teenust pakkuvale makseteenuse pakkujale. Otsekorralduse puhul võib maksja võtta maksejuhise tagasi debiteerimispäevale eelneva arvelduspäeva lõpuni, ilma et see mõjutaks tema käesoleva seaduse §-s 733⁶ sätestatud õigusi.”;

23)paragrahvi 726 lõikes 6 asendatakse sõnad „maksesüsteemi osaline” sõnadega „maksesüsteemi osaleja”;

24)paragrahvi 727¹ täiendatakse lõigetega 3–5 järgmises sõnastuses:

„(3) Makse algatamise teenust osutav makseteenuse pakkuja teeb pärast maksejuhise algatamist maksjale ja vajaduse korral saajale kättesaadavaks järgmise teabe:

- 1) kinnitus makse algatamise kohta maksja makseteenuse pakkuja juures;
- 2) maksejuhise number või muu tunnus, mis võimaldab maksetehingu kindlaks teha, ja teave maksja kohta, kui see on asjakohane, samuti muu teave, mis edastatakse koos maksetehinguga;
- 3) ülekantav rahasumma maksejuhisel väljendatud vääringus;
- 4) makseteenuse pakkujale makstavate makse algatamise teenuse osutamisega seotud tasude summa ning kohaldatavuse korral andmed tasude kujunemise aluste või nende jaotuse kohta.

(4) Makse algatamise teenust osutav makseteenuse pakkuja teeb maksja makseteenuse pakkujale kättesaadavaks maksejuhise numbri või muu tunnuse, mis võimaldab maksetehingu kindlaks teha.

(5) Makseteenuse pakkuja teeb kohe pärast maksejuhise laekumist makseteenuse pakkujale, kelle kaudu maksejuhise algatati, kättesaadavaks teabe maksetehingu algatamise kohta ja käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud teabe tehingu täitmise kohta.”;

25)paragrahvi 728 lõige 4 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(4) Saaja makseteenuse pakkuja teeb maksesumma pärast selle laekumist oma kontole viivitamata saajale kättesaadavaks, kui ta ei osuta pärast maksesumma laekumist muu vääringu kui euro või liikmesriigi vääringu konverteerimise teenust.”;

26)paragrahvi 728 täiendatakse lõikega 8 järgmises sõnastuses:

„(8) Makseteenuse pakkuja võib eelistada maksja edastatud maksejuhise täitmist makse algatamise teenuse kaudu edastatud maksejuhise täitmisele juhul, kui see on objektiivselt põhjendatud seoses makseteenuse pakkuja ja maksja omavahelise kokkuleppega maksja juhise täitmise kohta.”;

27)paragrahvi 733²lõige 2 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(2) Maksja makseteenuse pakkuja on autoriseerimata makse puhul kohustatud tagastama maksesumma maksjale viivitamata, kuid mitte hiljem kui järgmisel arvelduspäeval autoriseerimata maksest teadaasaamisest arvates. Makseteenuse pakkujal tuleb maksja kontol taastada olukord, mis oleks olnud, kui autoriseerimata makset ei oleks toimunud. Maksekonto vastavaks krediteerimise väärtuspäevaks loetakse maksesumma debiteerimise kuupäev.”;

28)paragrahvi 733²täiendatakse lõigetega 3 ja 4 järgmises sõnastuses:

„(3) Kui autoriseerimata makse algatati makse algatamise teenuse kaudu, võib maksja nõuda oma makseteenuse pakkujalt, kelle juures tal on maksekonto, maksesumma tagastamist käesoleva paragrahvi lõikes 2 sätestatud tingimustel.

(4) Käesoleva paragrahvi lõikes 2 sätestatu ei välista maksja makseteenuse pakkuja õigust keelduda maksesumma tagastamisest juhul, kui tegemist on maksjapoolse pettusega. Makseteenuse pakkuja võib keelduda nimetatud juhul maksesumma tagastamisest üksnes siis, kui ta teavitab politseid võimalikust pettusest.”;

29)paragrahvi 733³pealkiri muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„§ 733³. Makseteenuse pakkuja vastutus täitmata ja valesti täidetud makse ning hilinenud täitmise korral”;

30)paragrahvi 733³lõige 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(1) Kui maksejuhise on algatanud maksja, võib ta täitmata või valesti täidetud makse korral nõuda makseteenuse pakkujalt maksesumma viivitamatut ja mahaarvamisteta tagastamist. Kui maksesumma debiteeriti maksja kontolt, tuleb kohaldatavuse korral kontol taastada olukord, mis oleks olnud, kui kontot ei oleks debiteeritud, ning maksekonto krediteerimise väärtuspäevaks loetakse maksesumma debiteerimise kuupäev. Kui maksesummast on tehtud alusetuid mahaarvamisi, peab maksja makseteenuse pakkuja edastama mahaarvatud summad viivitamata saajale.”;

31)paragrahvi 733³täiendatakse lõikega 1¹ järgmises sõnastuses:

„(1¹) Kui makse algatati makse algatamise teenuse kaudu, võib maksja täitmata või valesti täidetud makse korral nõuda oma makseteenuse pakkujalt, kelle juures tal on maksekonto, maksesumma tagastamist käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud tingimustel.”;

32)paragrahvi 733³täiendatakse lõikega 2¹ järgmises sõnastuses:

„(2¹) Kui käesoleva paragrahvi lõike 2 kohaselt vastutab saaja makseteenuse pakkuja, teeb ta maksesumma viivitamata saajale kättesaadavaks. Kui makse täitmisel tuleb krediteerida saaja maksekontot, loetakse saaja maksekonto krediteerimise väärtuspäevaks maksetehingu nõuetekohaseks täitmiseks määratud väärtuspäev.”;

33)paragrahvi 733³lõiget 3 täiendatakse teise lausega järgmises sõnastuses:

„Saaja maksekonto krediteerimise väärtuspäevaks loetakse maksetehingu nõuetekohaseks täitmiseks määratud väärtuspäev.”;

34)paragrahvi 733³täiendatakse lõigetega 4¹ ja 4² järgmises sõnastuses:

„(4¹) Kui maksejuhise on algatanud maksja ja makse täidetakse hilinemisega, tagab saaja makseteenuse pakkuja maksja makseteenuse pakkuja taotlusel, et saaja maksekonto krediteerimise väärtuspäevaks loetakse maksetehingu nõuetekohaseks täitmiseks määratud väärtuspäev.

(4²) Kui makse on algatatud saaja poolt või tema kaudu ja makse täidetakse hilinemisega, loetakse saaja maksekonto krediteerimise väärtuspäevaks maksetehingu nõuetekohaseks täitmiseks määratud väärtuspäev.”;

35)paragrahvi 733³lõige 5 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(5) Makseteenuse pakkuja kliendil ei ole käesoleva paragrahvi lõike 1 esimeses ja teises lauses ning lõikes 3 sätestatud õigusi, kui maksejuhise on täidetud tema enda esitatud kordumatu tunnuse alusel. Sellisel juhul saab maksja oma makseteenuse pakkujalt nõuda, et see oma võimaluste piires aitaks tal maksesumma tagasi saada, sealhulgas saab ta nõuda kogu makseteenuse pakkujal olevat teavet, mis on asjakohane tagasinõude esitamiseks. Makseteenuse pakkujal on õigus nõuda teabe eest tasu, kui tasu nõudmine on makseteenuste lepingus kokku lepitud.”;

36)paragrahvi 733³lõiget 7 täiendatakse teise lausega järgmises sõnastuses:

„Makseteenuse pakkuja ei või nõuda kliendilt käesolevas lõikes sätestatud eesmärgil tehtud kulutuste hüvitamist või muud tasu.”;

37)paragrahvi 733³täiendatakse lõikega 9 järgmises sõnastuses:

„(9) Saaja makseteenuse pakkuja ja maksja makseteenuse pakkuja teevad koostööd käesoleva paragrahvi lõikes 5 sätestatud tagasinõude esitamiseks vajaliku teabe väljaselgitamiseks.”;

38)paragrahvi 733⁴lõiked 1 ja 2 muudetakse ning sõnastatakse järgmiselt:

„(1) Kui on vaieldav, kas maksetehing on autoriseeritud või nõuetekohaselt täidetud, peab makseteenuse pakkuja või asjakohasel juhul makseteenuse pakkuja, kelle makse algatamise teenuse kaudu makse algatati, tõendama, et maksetehing on autenditud, muu hulgas rakendatud kliendi tugevat autentimist, korrektselt dokumenteeritud ja kontodel kajastatud ning tehingu tegemist ei ole mõjutanud ükski puudus.

(2) Kui on vaieldav, kas makseinstrumendi abil tehtud maksetehing on autoriseeritud, ei ole ainuüksi makseinstrumendi kasutamise dokumenteerimine makseteenuse pakkuja ja asjakohasel juhul makse algatamise teenust osutanud makseteenuse pakkuja poolt küllaldane selle tõendamiseks, et:

- 1) maksetehing on autoriseeritud;
- 2) makseinstrumenti on kasutatud pettuse teel;
- 3) rikutud on ühte või mitut käesoleva seaduse §-s 733¹⁰sätestatud nõuet;
- 4) rikutud on tahtlikult või raske hooletuse tõttu ühte või mitut makseinstrumendi väljastamise ja kasutamise tingimust.”;

39)paragrahvi 733⁴lõige 3 tunnistatakse kehtetuks;

40)paragrahvi 733⁴täiendatakse lõigetega 4 ja 5 järgmises sõnastuses:

„(4) Kui makseteenuse pakkuja on täitnud käesoleva seaduse § 733²lõikes 3 ja § 733³lõikes 1¹sätestatud kohustuse maksja ees, lasub vastutuse asjaolude tõendamise koormis makseteenuse pakkujal, kelle kaudu makse algatati.

(5) Käesoleva seaduse §-des 711 ja 711¹sätestatud teabe andmise kohustuse täitmist peab vaidluse korral tõendama makseteenuse pakkuja.”;

41)paragrahv 733⁵tekst muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„Kui käesoleva seaduse §-dele 733²ja 733³ning § 733⁴lõikele 5 vastavad makseteenuse pakkuja vastutuse asjaolud on omistatavad teisele makseteenuse pakkujale või maksevahendajale, võib esimene nõuda teiselt kahju hüvitamist, kui kahju tulenes nimetatud paragrahvide alusel makseteenuse pakkuja kliendi esitatud nõuete täitmisest.”;

42)paragrahvi 733⁵senine tekst loetakse lõikeks 1 ja paragrahvi täiendatakse lõikega 2 järgmises sõnastuses:

„(2) Maksja makseteenuse pakkuja võib nõuda saajalt või saaja makseteenuse pakkujalt kahju hüvitamist, kui saaja või saaja makseteenuse pakkuja ei rakenda kliendi tugevat autentimist.”;

43)paragrahvi 733⁶lõige 3 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(3) Maksjal on õigus nõuda sõltumata käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud tingimuste täitmisest Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 260/2012 artiklis 1 nimetatud otsekorralduste puhul makse tagastamist kogu ülekantud summa ulatuses käesoleva paragrahvi lõikes 7 sätestatud tähtaja jooksul.”;

44)paragrahvi 733⁶lõige 7 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(7) Makseteenuse pakkuja on kohustatud kümne arvelduspäeva jooksul tagasimakse nõude saamisest arvates maksesumma täielikult tagastama või esitama põhjendused sellest keeldumise kohta. Maksesumma tagastamise korral loetakse maksekonto krediteerimise väärtuspäevaks summa debiteerimise kuupäev. Keeldumise korral tuleb viidata isikule või asutusele, kelle poole maksja võib tarbijakaitse seaduses sätestatud korras pöörduda nimetatud põhjustega mittenõustumise korral. Makseteenuse pakkujal ei ole õigust keelduda tagasimakse tegemisest käesoleva paragrahvi lõikes 3 sätestatud juhul.”;

45)paragrahvi 733⁷täiendatakse lõikega 4 järgmises sõnastuses:

„(4) Kui maksetehing on algatatud makse algatamise teenuse kaudu, on kliendil õigus esitada oma nõuded ja vastuväited makseteenuse pakkujale, kelle juures tal on maksekonto.”;

46)paragrahvi 733⁸lõige 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(1) Kui autoriseerimata makse on tehtud, kasutades kadunud või varastatud makseinstrumenti, kannab maksja riisikot, kuid mitte rohkem kui makseinstrumendi väljastajaga kokkulepitud piirsumma ulatuses, kõige rohkem aga summa ulatuses, mis vastab 50 eurole. Maksja kannab riisikot ka siis, kui makseinstrumenti on kasutatud muul õigustamatul viisil.”;

47)paragrahvi 733⁸lõige 4 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(4) Maksja ei kanna käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud riisikot, kui makseteenuse pakkuja ei ole täitnud käesoleva seaduse § 733¹¹lõike 1 punktis 3 sätestatud kohustust, kahju põhjustas makseteenuse pakkuja või agendi tegevus või tegevusetus, maksja ei olnud teadlik makseinstrumendi kaotusest või vargusest enne autoriseerimata makse tegemist või kui makseteenuse pakkuja ei nõua kliendi tugevat autentimist, välja arvatud, kui maksja tegutses pettuse teel.”;

48)paragrahvi 733¹¹lõike 1 punkt 3 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„3) tagama makseinstrumendi kasutajale tehnilised võimalused tasuta teate esitamiseks vastavalt käesoleva seaduse § 733¹⁰punktis 2 sätestatule ja taotluse esitamiseks käesoleva paragrahvi lõikes 5 sätestatud blokeeringu lõpetamiseks.”;

49)paragrahvi 733¹¹täiendatakse lõikega 7 järgmises sõnastuses:

„(7) Makseinstrumendi väljastanud makseteenuse pakkuja võib makseinstrumendi kadumise või varguse korral nõuda üksnes otseselt makseinstrumendi asendamisega seotud kulude hüvitamist.”;

50)paragrahvi 733¹²lõike 1 sissejuhatav lauseosa muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„Makseteenuse leping võib sisaldada kohustust väljastada makseteenuse pakkuja kliendile väikemaksevahend. Väikemaksevahend on makseinstrument, mis vastab ühele järgmistest tingimustest.”;

51)paragrahvi 733¹⁴lõiked 4 ja 5 tunnistatakse kehtetuks;

52)paragrahvi 733¹⁴täiendatakse lõigetega 5¹ ja 5² järgmises sõnastuses:

„(5¹) Kui maksja makseteenuse pakkuja ja saaja makseteenuse pakkuja või ainus maksetehingus osalev makseteenuse pakkuja asub lepinguriigis, kuid makseteenust pakutakse muus vääringus kui euro ja lepinguriigi vääring, ei kohaldata käesoleva seaduse § 711 lõike 1 punkti 7, § 711¹lõike 1 punkti 2, § 725 lõikeid 1–3, § 727 lõikes 1 sätestatud teabe andmise kohustust maksejuhise täitmise tähtaja kohta ning § 728 lõikeid 1–6.

(5²) Kui maksja makseteenuse pakkuja või saaja makseteenuse pakkuja asukoht on mujal kui lepinguriigis, ei kohaldata seoses maksetehingu nende osadega, mis sooritatakse lepinguriigis, käesoleva seaduse § 711 lõike 1 punkti 7, § 711¹lõike 1 punkte 2 ja 19, § 725 lõikeid 1, 2, 3, 6 ja 10, § 728 lõikeid 1 ja 2, § 733³lõikeid 1, 2, 2¹, 3, 4, 4¹, 4², 5, 6 ja 7 ning §-e 733⁵ ja 733⁶.”.

§ 3. Finantsinspektsiooni seaduse muutmine

Finantsinspektsiooni seaduses tehakse järgmised muudatused:

1)paragrahvi 38 lõike 2 teine lause muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„Makseasutus ja e-raha asutus, kelle suhtes kohaldatakse makseasutuste ja e-raha asutuste seaduse § 11 lõigetes 1–3 või § 12 lõikes 1 sätestatud erandit, maksab üksnes järelevalvetasu mahuosa.”;

2)paragrahvi 38 lõike 8 punkt 6 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„6) äriühing, kellel on makseasutuse ja krediidiandja või krediidivahendaja tegevusluba, maksab järelevalvetasu selle järelevalvesubjektina, kelle järelevalvetasu on suurem.”;

3)paragrahvi 39 lõike 1 punktis 4 asendatakse sõnad „aktsia- või osakapitali” sõnadega „aktsia-, osa- või algkapitali”;

4)paragrahvi 39 lõike 2 punktid 5¹ ja 5² muudetakse ning sõnastatakse järgmiselt:

„5¹) fondivalitseja või välisriigi fondivalitseja Eesti filiaali korral 0,01–0,1 protsendiga tema valitsetavate eurofondide või alternatiivfondide varast, kui käesoleva lõike punktist 5² ei tulene teisiti, või välisriigi fondivalitseja valitsetavate Eestis moodustatud või asutatud eurofondide või alternatiivfondide varast, kui neid fonde valitsetakse piiriülevalt, kusjuures vara hulka ei arvestata väikesemahuliste alternatiivfondide fondivalitseja valitsetavaid alternatiivfonde;

5²) fondivalitseja korral 0,001–0,01 protsendiga tema valitsetavate välisriigis moodustatud või asutatud eurofondide või alternatiivfondide varast, kui nimetatud fondide osakuid või aktsiaid ei pakuta Eestis avalikult, kusjuures vara hulka ei arvestata väikesemahuliste alternatiivfondide fondivalitseja valitsetavaid alternatiivfonde;”;

5)paragrahvi 39 lõike 2 punkt 12 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„12) makseasutuse või välisriigi makseasutuse Eesti filiaali korral 0,0035–0,035 protsendiga makseasutuse või Eesti filiaali täidetud ning makseasutuste ja e-raha asutuste seaduse § 3 lõike 1 punktis 7 nimetatud makseteenuse osutamise käigus algatatud maksetehingute kogusumma;”;

6)paragrahvi 39 lõiget 2 täiendatakse punktidega 12¹ ja 12² järgmises sõnastuses:

„12¹) makseasutuse korral, kellele kohaldatakse makseasutuste ja e-raha asutuste seaduse § 11 lõikes 3 nimetatud erandit, või välisriigi makseasutuse Eesti filiaali korral, kes osutab üksnes makseasutuste ja e-raha asutuste seaduse § 3 lõike 1 punktis 8 nimetatud makseteenust, 0,1–0,7 protsendiga ärituludest;

12²) makseasutuse või välisriigi makseasutuse Eesti filiaali korral, kes osutab makseasutuste ja e-raha asutuste seaduse § 3 lõike 1 punktis 5 nimetatud makseteenust, 0,1–0,7 protsendiga ärituludest;”;

7)paragrahvi 41 lõige 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(1) Krediidiasutuse, e-raha asutuse, investeerimisühingu, krediidiandja ja fondivalitseja järelevalvetasu mahuosa ettemakse arvutamisel võetakse aluseks selle isiku või välisriigi äriühingu Eesti filiaali vara, valitsetavate investeerimisfondide vara või krediidiandja puhul tarbijatele väljastatud tarbimiskrediidi jäägi aritmeetiline keskmine, mis on arvutatud tema Inspeksioonile esitatud bilansi või aruannete andmetel eelmise aasta 31. detsembri ning jooksva aasta 31. märtsi ja 30. juuni seisuga.”;

8)paragrahvi 41 lõige 5 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(5) Väärtpaberite keskepositooriumi ja pensioniregistri pidaja, väärtpaberiarveldussüsteemi korraldaja ja reguleeritud väärtpaberituru korraldaja ning makseasutuse, kellele kohaldatakse makseasutuste ja e-raha asutuste seaduse § 11 lõikes 3 nimetatud erandit või kes osutab sama seaduse § 3 lõike 1 punktis 5 nimetatud makseteenust, järelevalvetasu mahuosa ettemakse arvutamisel võetakse aluseks selle isiku eelmise aasta kasumiaruandes kajastatud äritulu.”;

9)paragrahvi 41 täiendatakse lõikega 5² järgmises sõnastuses:

„(5²) Makseasutuse järelevalvetasu mahuosa ettemakse arvutamisel võetakse aluseks selle isiku või vastava makseasutuse Eesti filiaali poolt Inspeksioonile eelmise aasta kohta esitatud aruannetes kajastatud täidetud või algatatud maksetehingute kogusumma.”;

10)paragrahvi 42 lõige 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(1) Krediidiasutuse, e-raha asutuse, investeerimisühingu, krediidiandja ja fondivalitseja järelevalvetasu mahuosa lõppmakse arvutamisel võetakse aluseks selle isiku või välisriigi äriühingu Eesti filiaali vara, valitsetavate investeerimisfondide vara või krediidiandja puhul tarbijatele väljastatud tarbimiskrediidi jäägi aritmeetiline keskmine, mis on arvutatud tema Inspeksioonile esitatud bilansi või aruannete andmetel eelmise aasta 31. märtsi, 30. juuni, 30. septembri ja 31. detsembri seisuga.”;

11)paragrahvi 42 lõige 5 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(5) Väärtpaberite keskepositooriumi ja pensioniregistri pidaja, väärtpaberiarveldussüsteemi korraldaja ja reguleeritud väärtpaberituru korraldaja ning makseasutuse, kellele kohaldatakse makseasutuste ja e-raha asutuste seaduse § 11 lõikes 3 nimetatud erandit või kes osutab sama seaduse § 3 lõike 1 punktis 5 nimetatud makseteenust, järelevalvetasu mahuosa lõppmakse arvutamisel võetakse aluseks selle isiku eelmise aasta kasumiaruandes kajastatud äritulu.”;

12)paragrahvi 42 täiendatakse lõikega 5² järgmises sõnastuses:

„(5²) Makseasutuse järelevalvetasu mahuosa lõppmakse arvutamisel võetakse aluseks selle isiku või vastava makseasutuse Eesti filiaali poolt Inspeksioonile eelmise aasta kohta esitatud aruannetes kajastatud täidetud või algatatud maksetehingute kogusumma.”;

13paragrahvi 42 lõikes 6 asendatakse sõnad „brutokindlustusmaksete või määratud väljamaksetega tööandja pensionifondi tehtud sissemaksete kogusumma” sõnadega „brutokindlustusmaksete, määratud väljamaksetega tööandja pensionifondi tehtud sissemaksete või maksetehingute kogusumma”;

14paragrahvi 45³lõige 5 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„(5) Kui makseasutus taotleb tegevusloa taotluses makseasutuste ja e-raha seaduse § 11 lõigetes 1–3 või § 12 lõikes 1 sätestatud erandi kohaldamist, tasutakse menetlustasu 500 eurot.”;

15paragrahvi 45⁴tekst muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„Krediidiasutuse, kindlustusandja, investeerimisühingu, reguleeritud väärtpaberiturukorraldaja, fondivalitseja, makseasutuse, e-raha asutuse või krediidiandja või -vahendaja poolt täiendava tegevusloa taotlemisel, olemasoleva tegevusloaga lubatavate teenuste ringi laiendamisel või makseasutuste ja e-raha seaduse § 11 lõigetes 1–3 või § 12 lõikes 1 sätestatud erandi kohaldamise lõpetamise taotlemisel tasutakse menetlustasu 500 eurot.”;

16paragrahvi 46²lõiget 5 täiendatakse punktiga 3 järgmises sõnastuses:

„3) teise lepinguriigi finantsjärelevalve asutus ei järgi Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2015/2366/EL makseteenuste kohta siseturul, direktiivide 2002/65/EÜ, 2009/110/EÜ ning 2013/36/EL ja määruse (EL) nr 1093/2010 muutmise ning direktiivi 2007/64/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 337, 23.12.2015, lk 35–127) artiklist 26 või artiklitest 28–31 tulenevaid kohustusi.”;

17paragrahvi 46²täiendatakse lõigetega 6–9 järgmises sõnastuses:

„(6) Kui teise lepinguriigi finantsjärelevalve asutus pöördub seoses Inspeksiooni poolelioleva haldusmenetlusega Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2015/2366/EL artikli 27 lõike 1 alusel Euroopa Pangandusjärelevalve Asutuse poole, lükkab Inspeksioon asjaomase haldusakti andmise või toimingute tegemise edasi, kuni erimeelsused on lahendatud vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1093/2010 artiklile 19, välja arvatud makseasutuste ja e-raha asutuste seaduse § 93 lõikes 8 sätestatud juhul. Erimeelsuste lahendamise ajaks peatuvad seaduses sätestatud menetlustähtajad.

(7) Inspeksioon esitab Euroopa Pangandusjärelevalve Asutusele teavet:

1) makseasutuste kohta vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2015/2366/EL artikli 15 lõikes 5 nimetatud Euroopa Komisjoni rakendusmäärusele;

2) makseasutuste ja e-raha asutuste seaduse § 4¹lõiget 1 ja 3 nimetatud teated esitanud isikute kohta, näidates ära, millisel alusel välistatakse isiku täidetud maksetehingud ja osutatud teenused makseasutuste ja e-raha asutuste seaduse kohaldamisalast.

(8) Inspeksioon teavitab pärast makseasutuste ja e-raha asutuste seaduse § 63⁶lõikes 1 nimetatud teate saamist viivitamata Euroopa Pangandusjärelevalve Asutust ja Euroopa Keskpanga olulisest operatsiooni- või turvaintsidendist.

(9) Inspeksioon edastab Euroopa Pangandusjärelevalve Asutusele ja Euroopa Keskpangale koondkujul vastavalt makseasutuste ja e-raha asutuste seaduse § 63⁶lõikele 3 saadud statistilised andmed.”;

18paragrahvi 54 lõike 4 punkt 1 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„1) süütegu arutavale kohtule, uurimisasutusele ja prokuratuurile seoses finantsjärelevalve teostamisel avastatud tegudega, samuti finantsjärelevalve subjekti, selle juhi või töötaja tegudega, millel on süüteo tunnused.”;

19paragrahvi 64 täiendatakse lõikega 6²järgmises sõnastuses:

„(6²) Käesoleva seaduse § 39 lõike 2 punktis 12 sätestatud mahuosa määrasid rakendatakse makseasutuste suhtes 2018. aasta ja sellele järgnevate eelarveaastate kohta.”.

§ 4. Vandetõlgi seaduse muutmise

Vandetõlgi seaduse § 45 punkt 2 muudetakse ja sõnastatakse järgmiselt:

„2) paragrahvi 25 lõike 3 teisest lausest, § 29 lõike 2 teisest lausest, § 32 lõike 4 esimesest lausest ja § 35 lõikest 2 jäetakse välja sõnad „või notari kinnitatud”.”.

§ 5. Seaduse jõustumine

(1) Käesolev seadus jõustub 2018. aasta 13. jaanuaril.

(2) Käesoleva seaduse § 2 punktis 18 esitatud võlaõigusseaduse § 724⁴lõiked 5 ja 8, § 724⁵lõige 3 ning § 724⁶ja punktis 24 esitatud võlaõigusseaduse § 727¹lõige 5 jõustuvad 18 kuud pärast Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2015/2366/EL makseteenuste kohta siseturul, direktiivide 2002/65/EÜ, 2009/110/EÜ ning 2013/36/EL ja määruse (EL) nr 1093/2010 muutmise ning direktiivi 2007/64/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 337, 23.12.2015, lk 35–127) artiklis 98 nimetatud Euroopa Komisjoni rakendusmääruse jõustumist.

Eiki Nestor
Riigikogu esimees